

8/08/2013

Dijous, 8 d'agost del 2013 **Diari d'Andorra**

DIVULGACIÓ | ES FARÀ EL 18 D'AGOST A PRADA

Éric Jover i Àngels Mach van presentar la diada.

La SAC rebrà el premi Canigó durant la diada andorrana

AGÈNCIES
Andorra la Vella

La Societat Andorrana de Ciències (SAC) rebrà el premi Canigó durant la propera edició de la diada a la Universitat Catalana d'Estiu (UCE). La jornada, tal com a avançar el Diari, tindrà lloc el 18 d'agost, diumenge, i centrarà el debat sobre el tema de la nacionalitat. La presència del país a l'esdeveniment també es veurà en altres aparicions com ara un campus de bàsquet amb l'entrenador Jaume Tomàs.

Éric Jover, vicecirector per les relacions de l'UCE amb Andor-

ra, va defensar que Prada de Conflent és un "escenari ideal" per abordar aquest assumpte, ja que "dóna certa distància" i imposa dels diferents àmbits i orientacions amb un total de tretze ponències presencials i nou més d'escrites. Entre les aparicions, destaquem els dels consellers generals Ladislau Baró i Meritxell Mates (ponència compartida), i la de Rosa Gil. També hi participaran els excaps de Govern Oscar Ribas i Marc Forné, entre d'altres persones de diferents àmbits.

14/08/2013

Dimecres, 14 d'agost del 2013 **Diari d'Andorra**

foc i bloc

Prada i Andorra: una llarga història

La Universitat Catalana d'Estiu donarà peu a la SAC per a debatre sobre nacionalitat

JEAN MICHEL RASCAGNERES

El pròxim diumenge, dia 18 d'agost, es celebrarà, per vintè-sisena vegada, la diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent. La Societat Andorrana de Ciències, com cada any, s'ha encarregat de l'organització d'aquest esdeveniment, que posa en relleu, entre altres extrems, la interpenetració que existeix entre la Catalunya del Sud, la del Nord i Andorra. Interpenetració que, de cap manera, significa dependència.

Així, la SAC ha establert el programa d'aquesta diada dedicant-la, aquest any, a la nacionalitat andorrana. Tema ampli i que demostra la valentia d'aquesta entitat, en voler promoure un debat que des de temps d'està coent a casa nostra. Però més enllà d'aquesta valentia, s'ha de celebrar la bona feina d'aquesta associació científica, que ha desenvolupat una ètica de treball que considerem tots i cadascun dels vessants que integren el concepte nacionalista. Programa particularment complet doncs i que donarà lloc a l'engresc, sense cap censura «com sempre», de totes les sensibilitats entorn d'aquesta temàtica, sobre la qual l'enquesta feta recent-

ment pel Centre de Recerca Sociològica va demostrar que les preocupacions ciutadanes són al·lunyades, en certs aspectes, dels posicionaments de les nostres polítiques. Com en molts altres àmbits.

Cal afegir que la SAC no defug el debat, difícil a casa nostra, sobre la doble nacionalitat, i que es caracteritza per posicions eminentment contraposades i tan legítimes les unes com les altres. Però més enllà, amplia l'anàlisi a altres extrems de gran interès, com ara l'articulació entre nació i nacionalitat, nacionalitat i integració i també nacionalitat i cohesió social. D'altra part, no es pot menysprear la tasca de divulgació que porta a terme aquesta entitat des de la seva creació. Divulgació que, entre altres, serveix per crear feina de l'opinió, donant als ciutadans les eines d'anàlisi necessàries per a una projecció en el futur. Hem d'agrair doncs a la SAC, aquesta iniciativa, que posa en relleu, d'una banda, la seva valentia, en abordar temes delicats i delicats, i de l'altra, la seva utilitat, en constituint un òrgan lliure de debat d'idees, que permet crear un sentiment nacional.

15/08/2013

Dijous, 15 d'agost del 2013 **Diari d'Andorra**

foc i bloc

La nacionalitat a examen

La SAC obrirà diumenge a Prada un bagul ple d'incerteses i de paradoxes

ALVAR VALLS

La Diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu a Prada, organitzada per la Societat Andorrana de Ciències, és segurament, després de la Nit Catalana, la institució cultural amb més seguit andorrà que la més gran que se celebra internacionalment. La diada andorrana serà la vintè-sisena, i es dedicarà a l'obra d'una qüestió cabdal per entendre els fonaments, el tarannà i la història social del nostre país: la nacionalitat andorrana.

El tema dóna mèrit de si perquè, qui ho negarà?, necessita una equipol·lar que ha marcat la vida de la societat i de les mateixes institucions andorranes des de la seua arribada en segle. Per a la trobada a Prada s'annuncien posicions i posures per a tots els gustos i d'una lectura dels títols de les aparicions es pot preveure el tractament del concepte nacionalista en les seves dues grans línies de significat: la nacionalitat com a expressió del caràcter que conforma el poble andorrà i la nacionalitat com a condició jurídica.

En la primera d'aquestes línies (qui és el poble andorrà, si és que existeix?), el debat s'allimenta de les existències, i qualquevol apor-

ta en aquest sentit, des de la clàssica visió d'Andorra com a part de la nació catalana a la pertinença a una imaginària nació política, pot veure's seriosament compromesa per una tercera tesi ineludible, la de la societat multicultura sense límits espacials, més acostada a la realitat actual.

Pel que fa a la nacionalitat com a condició jurídica, el debat possible és ple de paranyos que, més enllà de plantejaments essencialistes, pivots sobre una realitat molt més prosaica, la dels interessos contraposats dels diferents grups socials. El punt històric de la legislació sobre la matèria mostra ben clarament com el reconeixement de la nacionalitat ha estat vist per les famílies dominants més com un privilegiat instrument de perpetuació del seu estat social que no pas com el reconeixement d'un dret de ciutadania.

Nacionalitat, nació, integració (i què?), identitat (quina?), són termes que es tracten a Prada en un marc, el de la Universitat Catalana d'Estiu, que per si sol ja reflecteix una paradoxa: la de l'acolliment dels andorranos en el sòmbria sacroram de la catalanitat.

la tribuna

La nació andorrana a Prada

L'andorranitat és una forma particular d'una unitat política sobirana, legitimada per la història

JORDI PASQUES

Una vegada més fagom ens portar marcat al calendari la diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent. Iriguany, serà la 16a edició de la diada, organitzada de sempre per la Societat Andorrana de Ciències. Per la seva part, l'UCE celebra la seva 65a edició amb el títol genèric de *Fidelitats, aspiracions i transformacions*, amb tota una sèrie de cursos i actes acadèmics i culturals a realitzar del dia 16 al 22 d'agost. Pel que fa a la Diada andorrana, el tema escollit és *La nacionalitat andorrana*, i tindrà lloc demà diumenge i no pas dissabte, com és costum. Aquest canvi de dia és degut al fet que el dissabte es fa la inauguració de l'UCE 2013 i, passant la diada a diumenge, una cosa no entorpeix l'altra. Cal assenyalar, també, que dissabte la Societat Andorrana de Ciències rebrà, en un acte a les 12 de mitjanitja, el premi Canigó, que atorga l'UCE. Pel·lícula per endavant a la SAC pel premi, el qual reflectirà el reconeixement de la finalitat de la SAC. Després 20 anys seguits a l'UCE, una finalitat certa i productiva, amb fruits pensats com són els llibres publicats amb les ponències de cada Diada, com té per norma la SAC amb totes les altres conferències i jornades que organitza, tant a Andorra com a l'estranger.

El tema escollit per aquest any, portarà a Prada una variada composició de pensaments i de dades,

totes encaminades a treure una mica més l'entrellat del fet de la nacionalitat andorrana, la qual, entesa com una condició que afecta els ciutadans, s'entrellaça ho vulguem o no, amb el sentiment i amb les lleis. Pel·lícula i país pensats, tot la preverre una diada interessant, atesa la càrrega política del tema, amb un component ideològic pel que fa, per exemple, als anys necessaris per adquirir la nacionalitat andorrana per part dels que no la reben per vides familiars. Després hi ha la doble nacionalitat, amb els aspectes legals i les trames per soltar-se la llei. I també, el sentit de pertànyer a una nació, fonament sense el qual ningú hauria de gosar tenir una nacionalitat andorrana, tan peculiar pel fet de tenir-la menys població que la resident al Principat d'Andorra.

La determinem només unes lleis que especifiquen anys i requisits legals, perquè cal també el sentiment i la voluntat de ser o d'adquirir nacionalitat andorrana. En aquest aspecte, sobtò heu escoltat la ponència de l'Oscar Ribas Reig, *La nacionalitat com a sentiment de pertinença a la nació*, de qui ja en altres ocasions, tant com a cap de Govern com després, n'hem escoltat l'altre costat dels anàlisis i reflexions. La ponència de l'Oscar Ribas no la podem considerar de la veu d'el mateix, tal com rellaciona el programa de la diada de la SAC. Serà una aportació escrita, no presencial, com la d'altres vuit ponents, entre les quals la del també excap de Govern, Marc Forné-Molné.

La nacionalitat andorrana va estantament lligada amb la nació andorrana, amb el país, amb aquesta realitat de tants segles, des dels portuguesos de 1278 i 1288.

Des d'altres costats, la conservatorista, el copincipat entre el bisbe d'Urgell i el comte de Foix, ara el president de la República Francesa, ha permès a una gent i a un territori ben definit, a uns valls d'Andorra inclosos en plena serralada dels Pirineus, de ser andorranos i de marcar el seu propi destí, com a sobirans del país. A la mateixa UCE, en la diada del 2003, dedicada a Andorra i la integració a la Unió Europea, Oscar Ribas posava, més enllà inclús de les relacions econòmiques, el precepte de la sobirania per tal d'assolir una posició digna a la Unió Europea. I més cap aquí, en la diada del 2009, que tractava de l'andorranisme, Oscar Ribas deia: "Una nació indistintible més des del moment en què un grup d'individus declara que existeix com a grup cohesionat i s'organitza a preveure ho. És a la vegada un sentiment i una voluntat. I ha estat

aquest sentiment d'identitat, pluribènic dia a dia, de pertànyer a una comunitat social històrica nascuda i desenvolupada en un territori geogràfic concret, amb clara voluntat de perpetuar-se en el futur. De d'una altra manera menys precisa, l'andorranitat és una forma particular d'una unitat política sobirana, legitimada per un llarg tractat històric que, a l'interior, té com a efecte integrar la població del territori geogràfic, i a l'exterior, reglamenta-se, unant a subjectes històrics específics, en un ordre mundial basat en l'esbocista i les relacions amb altres nacions o unitats polítiques, totes diferents".

Un fet, la nació andorrana, esdevingué realitat, amb el pas dels segles i en la qual hi han tingut molt a veure els mateixos andorranos i també els europeus, especialment, per proximitat, l'europeu. Des de Francesc de Tàrrida, quan el 1418 concedí, a petició dels andorranos, la formació d'un consell amb andorranos elegits per ells mateixos, fins al bisbe Simó de Guàrdia i Apolung, que el 1714 va plantar cara a Felip V per les pretensions de voler implantar, com a Catalunya, la Nova Planta. O com el capítol cap Joan Martí, amb la seva visita d'Estat a l'hora de proclamar la Constitució andorrana del 1993, amb la qual Andorra té cos i ànim a tot món. Demà, a Prada, ens abel·lirà vestint-se ho.

REFLEXIÓ |

La nacionalitat es posa a debat durant la Diada andorrana a Prada de Conflent

El Principat és avui protagonista a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent, que acull la 26a Diada andorrana. La cita té enguany una temàtica de plena actualitat: *la nacionalitat andorrana*. Des de la Societat Andorrana de Ciències (SAC) van indicar que la voluntat és aconseguir que la jornada sigui al més constructiva possible i consideren que l'espai és ideal per poder donar una certa distància a l'hora d'abordar l'as-

Una edició anterior de la diada.

sumpte, fet que al país no es pot tenir. El programa previst inclou tretze ponències presencials i nou d'escrites, entre les quals destaquen la de la consellera general del Partit Socialdemòcrata Rosa Gili, les dels excaps de Govern Oscar Ribas i Marc Forné, a més de la del conseller general i cap del grup parlamentari demòcrata, Ladislau Baró, i de la consellera general de la mateixa formació Meritxell Mateu, que presenten una ponència compartida, entre d'altres persones de diferents àmbits. Cal destacar que la SAC rebrà en aquesta edició de la Universitat Catalana d'Estiu el premi Canigó com a reconeixement als trenta anys de lluita de l'entitat per divulgar la ciència.

ENTREVISTA
AMB

Júlia Martínez-Illescas

METGESSA

“S’ha acabat el temps en què ens marcaven de què podíem parlar”

ADVOCARÀ AVUI, EN EL MARC DE LA DIADA DE PRADA, PER LA DOBLE NACIONALITAT I LA REDUCCIÓ DELS ANYS PER ACCEDIR AL PASSAPORT. CREU QUE ÉS HORA QUE EL PAÍS S'ADAPTI A LES NECESSITATS ACTUALS.

CINTA AUVÍ
Andorra la Vella

Vinculada a grups de debat i reflexió, Júlia Martínez-Illescas demana que es debati sobre la qüestió de la nacionalitat per canviar l'estatus actual. Repassa també l'etapa al PS i admet la decepció amb el Govern socialdemocràtic.

Avui presenta a Prada una ponència sobre la nacionalitat. Com veu la qüestió?

Defenso la doble nacionalitat. No trobo adient, en el moment històric en què estem i en un país democràtic, obligar les persones a renunciar a la nacionalitat d'origen per tenir l'andorrana. I una altra qüestió que cal tenir en compte en aquest moment: al jovent que es veu obligat a emigrar per desenvolupar-se professionalment fora de les nostres fronteres no se li hauria de limitar poder tenir una altra nacionalitat del país on estigui treballant perquè l'andorrana li ho impedeix.

Creu que el país és prou madur per assumir un canvi així?

Amb la ponència el que pretenc és aportar idees. El que precisament necessita aquest tema és ser debatut per avançar. Ens hem d'adaptar als temps actuals.

És conscient que advocant pel doble passaport rebria crítiques?

No es tracta que agradi o no, sinó que cadascú defensi les seves idees. Crec que s'han acabat els temps en què ens havien de marcar de què podíem parlar. En aquest moment la ciutadania tenim un deure per defensar la democràcia i no són els partits els qui ens han de marcar de què hem de debatre. No hi ha d'haver un pensament absolutista i ningú no hauria de molestar-se perquè se'n parli.

Per què tanta polèmica quan es parla de la nacionalitat?

Habitualment s'ha vist com un tema polèmic, peròestic segura que hi ha molts conservadors que el qualificarien de conflictiu per evitar abordar-lo i mantenir l'estat actual. És important debatre-hi. Després, al final, són els polítics els qui ho han de decidir.

Martínez-Illescas descarta per ara tornar-se a enrolar en un partit polític.

«**Em vaig decebre quan el PS va arribar al Govern: no va fer el que havia defensat la militància**»

Fins ara només els Verds han defensat la doble nacionalitat; esperem que altres progressistes s'apunten a la idea i puguin arribar a defensar-la.

Amb l'obertura econòmica, la nacionalitat s'ha limitat als drets polítics. Sí, però no ho hem de minimitzar. Una persona no gaudeix totalment dels seus drets sense tenir aquest precisament. Sense, no hi ha integració plena.

Què en pensés dels vint anys per

accedir al passaport?

La nacionalitat ha estat una eina per mantenir un poder polític en certs sectors. I crec que ho hem d'explorar bé perquè, segons les darreres dades, hi ha uns 14.000 residents que fa més de vint anys que són al país i que podrien adquirir la nacionalitat i no ho fan. És gent realment integrada i que no està participant plenament de la vida democràtica.

Té la sensació d'estar debatent en espiral per acabar sempre al punt de sortida?

No és la meua impressió. Cada cop que els temes es posen sobre la taula hi ha un avenç de moltes mentalitats que pensem estaven encallades en un altre moment històric i que amb l'aportació de nous arguments i dades evolucionen.

Va militar al PS i va abandonar-lo per divergències amb la di-

recció. Com ho recorda?

Vaig marxar del PS en un moment en què pensava que Andorra necessitava un canvi de paradigma i de govern. La meua intenció va ser que s'arribés a governar des del PS i implantar unes mesures que defensava el partit des de feia temps perquè el país avançés. La veritat és que després en vaig decebre, quan es va arribar a governar; crec que el govern no va fer el que la militància havia defensat. També hi va haver un trencament entre els dirigents amb responsabilitats polítiques i la militància per una manera de fer.

Es veu aïllada en un partit?

No, en aquest moment n'estimo més col·laborar i fer política des de la ciutadania.

El seu trencament es va acabar de consumar per la relació amb Jaume Bartumeu o per

què la manera de fer la va desencisar?

Una mica per tot. Jaume Bartumeu, com a cap de Govern i cap del PS, marcava una manera de funcionament i tot el partit la seguia. Jo vaig denunciar que havia de ser més democràtic i que no m'hi acabava de sentir còmoda. Ho vam intentar en el congrés del 2011 amb el corrent Esquerra Socialista, a través d'una ponència, i no es va acceptar el debat.

Què en pensés de la situació que viu avui el partit i la trencadissa que ha patit?

Crec que al final el PS actual ha acceptat la nostra proposta, una mica més tard. Penseu que vam encetar una via que ho justificàvem: el que és el PS ara seria el que nosaltres vam proposar llavors. Es va esperar massa temps i la situació es va anar degradant de mica en mica. De totes maneres, penso que el PS ara va en la bona via, de canvi de funcionament intern, de contactar més amb la ciutadania i no barrar-se davant de qualsevol debat.

Com a professional especialitzada en la medicina estètica, veu l'arribada de grups com Dorsia i Teknon com una amenaça?

No, trobo molt bé que s'obrin les activitats, però cal que sigui a una veritable inversió estrangera. Perquè si el que es tracta és d'obrir un centre petit igual que el meu, per exemple, això ja ho tenim. Si veu un gran centre que ha de generar molts llocs de treball és una altra cosa. S'ha de definir quan és un projecte que realment interessa al país, perquè els empresaris andorrans també necessiten ajudes i que el Govern estigui amb ells. A més, la sensació és que sembla que la inversió estrangera estigui obrint la porta als andorrans.

Per què ho diu?

Perquè arriba Dorsia i demana poder contractar cirurgians plàstics que puguin operar a l'hospital. I quan els veus a ells penses, "doncs jo faré el mateix", perquè fins ara no ho podia fer, ni se'n havia plantejat. Per tant, potser sí que obrim, però primer fem-ho als andorrans. El que més dolé és que hagin de venir de fora per obrir-tes les portes a tu.

foc i lloc

Seguir debatent

La nacionalitat és un dels temes que cal seguir enfortint

CARLES TORRALBA

Anualment se celebra, el 12 d'agost, el Dia Internacional de la Joventut. En aquesta ocasió se centrava en la temàtica dels fenòmens de migració. Segons vaig poder llegir en les dades de l'ONU de l'any 2010, els joves representaven un terç del total d'immigrants internacionals.

A Andorra la migració és un element que marca la nostra història. Hem estat país d'acollida i hem vist com molts dels nostres, familiars i coneguts, sortien a l'estranger a buscar noves oportunitats. Des de fa uns anys, aquestes oportunitats no sempre són accessibles, ja que en molts països tenir passaport andorrà en cap cas no representa una facilitat.

Són nombroses les barreres amb què es troben aquells andorranos (independentment de l'edat) que volen treballar, estudiar o desenvolupar una activitat professional i de negoci més enllà de les nostres fronteres. No cal anar a buscar exemples llunyans, ja que les dificultats es donen en el marc de la Unió Europea o fins i tot amb els nostres països veïns.

Hem de seguir treballant perquè els andorranos tinguin bones oportunitats per competir a l'estranger gaudint de

les mateixes condicions que els nostres veïns per afrontar els reptes competidus d'avui en dia.

Tal com s'està fent, cal seguir treballant en contacte amb els estats de la Unió Europea amb la vista posada en un espai econòmic europeu adaptat als petits estats per aconseguir un acostament que permeti un treball més agil dels andorranos a l'exterior.

Amb la Llei d'Inversió Estrangers s'ha guiebat tant el debat de la nacionalitat pel que fa als temes referents als drets econòmics, ja que els residents tenen drets econòmics des del primer dia. Cal seguir debatent maneres de donar encara més valor a la nacionalitat andorrana, un pes que ha d'anar lligat als sentiments de pertinença, a la voluntat d'aportar a la integració.

Començava l'escrit amb el Dia Internacional de la Joventut i l'acabo amb la data d'avui, 18 d'agost del 2013. Gràcies a l'esforç de la Societat Andorrana de Ciències demà se celebra la vint-i-sisena Diada Andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu, que en aquesta edició debatrà sobre la nacionalitat, un tema que no podem oblidar i en el qual s'ha de treballar per seguir enfortint-la dia a dia.

6 | Opinió |

editorial

LA JORNADA ANDORRANA A LA UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU S'HA CENTRAT EN LA NACIONALITAT. EL TEMA, TABÓ DURANT MOLTS DE TEMPS, HA ENTRIAT EN UNA FASE ON JA MOLTS PROTAGONISTES PARLEN CLARAMENT DE LA POSSIBILITAT D'ELIMINAR EL VETO A DOS PASSAPORTS.

Doble nacionalitat

El debat de la doble nacionalitat és molt complex tot apunta que no es tardarà gaire a abordar-lo. És conseqüència inherent d'una realitat en què se sap que una part important dels nacionals disposa de dos passaports, tot i que la legislació andorrana ho prohibeix. La possibilitat de tenir dues nacionalitats s'havia impedit històricament per evitar que l'andorrana es convertís en testimonial. En un país on la pràctica totalitat de la població podria tenir dos passaports -

sigui pel fet de ser resident o perquè té un dels pares o avis estrangers - qualsevol ciutadà que creués la frontera passaria a utilitzar el document de la Unió Europea. És normal. La possibilitat de cobertura i de garanties entre l'un i l'altre una vegada fora del país no deixa dubtes respecte quin és més pràctic. I arribats a aquest punt, quin sentit té tenir un passaport que només s'utilitzaria dins del país? Aquest plantejament, però, no pot ser unívoc ni immutable, perquè l'Andorra de principi dels noranta, quan es va aprovar la Carta Magna, ho canviava de manera substancial. D'entrada, hi ha molts joves que segurament hauran de marxar a treballar a fora. Al mateix

temps, la majoria de grans avantatges (respecte dels residents) que suposava la nacionalitat fa dues dècades que s'han acabat. Amb els últims canvis ser andorrà té només beneficis puntuals, més enllà del sentiment, escrits negre sobre blanc. Bàsicament, els drets polítics i més fàcilment per accedir a la funció pública. Amb el bàndic que les feines a l'administració difícilment tornaran a ser de relativament fàcil abast (ni per als nacionals ni per a ningú) a mitjà termini. Escenari del Principat el 2013 mereix una reflexió sobre si cal o no plantejar-se el doble passaport. Haurà de ser un debat tranquil i sense apriorismes, tenint en compte quina és la realitat, però amb la prudència que requereix una mesura d'aquest abast, sense possibilitat de marxa enrere. El tema no es pot obviar. Estem en un punt en què un escap de Govern liberal (Marc Forné) demana clarament la reforma constitucional, o en què fins i tot la conselleria del PS Rosa Gill aposta perquè es tracti el tema obertament. I no cal oblidar que els demòcrates segueixen utilitzant l'excusa que no s'ha resolt el debat per continuar impeding la reducció dels anys per a la naturalització.

L'ESCENARI DEL 2013 CONVIDA QUE S'OBRI EL DEBAT DE LA DOBLE NACIONALITAT

DIADA DE PRADA PÀGINES 3 I 4

Diferents veus aposten per permetre la doble nacionalitat

► Marc Forné defensa que cal canviar la Constitució per eliminar la prohibició

El debat sobre la doble nacionalitat va centrar el tema de la XXVI Diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu, a Prada de Conflent. Diferents veus van apostar per plantejar si ha arribat el moment d'eliminar la prohibició dels dos passaports. El més contundent va ser l'escap de Govern Marc Forné, que va advocar per modificar la Constitució. Els consellers de DA van defensar que de moment s'han de mantenir els vint anys per accedir a la naturalització.

La Societat Andorrana de Ciències i Josep Huguet van rebre ahir un guardó de la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent.

PÀGINA 6

19/08/2013

Tema del dia

XXVI DIAADA A PRADA

www.diariandorra.ad

DEBAT AL VOJANT DE LA NATURALITZACIÓ DELS RESIDENTS

Més veus per la doble nacionalitat

Diferents ponents en la Diada andorrana de la Universitat Catalana d'Estiu advoquen per permetre el doble passaport ■ L'excap de Govern Marc Forné demana obertament que es modifiqui la Constitució

La veu / editorial

Andorra 1988 / Franch de Carboner

La XXVI Diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu d'UdC que va tenir lloc ahir a la Peda de Carboner va posar en evidència que de temps anatòlegs hi ha una necessitat d'afondrar el debat sobre la doble nacionalitat. La preva més clara és que la diada es va anar seguint en les diferents posicions presentades i la guany dels participants van advocar obertament per revisar la Constitució (desar decret als ciutadans el doble passaport).

En el cas de l'excap de Govern Marc Forné, que en una aportació recent va destacar que s'haureu de revisar la possibilitat de la doble nacionalitat. Forné va argumentar el seu cas de la parella amb el fet que "ells que són europeus amb una crua indissoluble hi són vint anys. És un gran coster andorrà i contra la van demanada integrar a que molts que "molt paguen any dues bases". Així, considerat que seria millor que, que hi hauria "pagat tres dels nacionalitat sense temps, sense haver de pagar un passaport i d'ocurrir i en altre a la diada en passar una frontera". Una solució que, però, afegida a fer que el cas electoral no perdés "no es

La consellera socialdemocràtica, Rosa Gil, durant el seu intervenció a la Diada de Prada.

gent que ja més de vint anys s'oposava a Andorra i l'entorn". També la consellera general socialdemocràtica Rosa Gil considerava que ha arribat el moment de plantejar el debat. Gill va assegurar que, el dret que els residents, prenda la nacionalitat d'origen, "integració de manera oficial i efectiva moltes persones". i l'embarca a "una situació més normalitzada entre la població de la que s'aporta amb drets públics". Gill va acabar la seva intervenció assegurant que "tant o d'altre la legalització de la doble nacionalitat serà una realitat". De fet, la consellera socialdemocràtica també va acordar en la seva intervenció la voluntat de la seva formació de reduir el risc de naturalització, després de vint anys a quètz, una

proposa que ja ha estat rebujada en els drets nacionals pel Consell General.

Un altre dels ponents, l'euroscutier Jean-Michel Rasquerens, va remarcar la necessitat d'adaptar les lleis a la realitat, però evitat d'aquesta manera que quedi obsoleta i desvigada i l'evolució del temps. Una situació que, va assegurar, "no es pot desviar per a la

menor Constitució". En aquest sentit l'advocat va posar també com a exemple el fet que molts residents no adquiriran la nacionalitat per no perdre la dretes, altres que renuncien les dretes en què es troben moltes nacionalitat que poden obtenir per mitjà de l'entrada d'altres països.

COMPLETAMENT DEL DEBAT

El president i sociològ Albert Gomis es va mostrar partidari de "decar se a tota les persones" en el debat sobre la doble nacionalitat. Així mateix, va insistir que és un tema que no s'ha de forçar per la complexitat que li però que creu que valdria afondrar amb aspectes com la integració d'Andorra a Europa i l'economia econòmica. A més, va apuntar que és un aspecte més seguit que no el dels anys per accedir a la nacionalitat.

Per altra banda, el director del CIES, Joan Miquel, va recordar les dretes dels ciutadans europeus, en què el dret dels andorranos és més favorable al doble passaport. Va argumentar, a més, que el fet d'haver de triar, "no resulta de triar a la majoria".

REPORTATGE EL CAS DE PASQUAL MADAZ

Guanyar-se l'andorranitat

REMIACIÓ
Andorra s'ha vist el vell guanyar la nacionalitat "d'una altra", un cop completats els anys de residència, ha de superar un examen. El 30% del públic i el 30% dels empoyats Pasqual Madaz ho va rebre com a obsequi sense, possiblement, ni imaginar-hi. Així ho recorda la producció que el cineasta horaciano d'Alemanya a Andorra, i de l'Andorra, va presentar en la Diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu. Va ser, segament, un dels primers casos de doble nacionalitat. Madaz es venia una d'altres ciutats polítiques a Espanya i també ho

Vs anar a Madrid a defensar els drets del país

Com a comproment cap i un donar la nacionalitat

Retrat de Pasqual Madaz

va aprofundir en el context sobre les conseqüències del Principat, del qual va incloure una àmplia informació informativa en el seu Decretari. Va ser aquest el motiu que van portar el Consell General a escollir-lo, juntament amb el jurista de la Sena d'Urgel, Josep Albià, per formar part de la delegació que va desplaçar a Madrid el desembre del 1923 per negociar les solucions amb el país veí.

En aquell moment Espanya no volia reconèixer els greuges històrics, al regent que hauria cauteritzat, i les temptes espanyoles «havia de neutralitzar del Principat. La solució va ser estabrir

va salvar la independència del país amb tres milers de drets. Així, segons recorda Polakowski, en aquell moment el final de la delegació, el Consell General va tractar una altra delegació amb acompanyament d'una certa de naturalitat en que s'expressava que "moltos República". La resolució de clarificació com ven d'Andorra Natural de dita Vall de Andorra i tan dels seus fills men molts i alguns "una consideració que comprometo que "en aquesta República com en altra alternativa, cosa tingui i repatri per Natural de Andorra als ho naturals grifidit i compromissos de que diria fins de la Vall gosen les Andorranes".

Aquesta no va ser l'última vegada que Madaz es va posar al servei del Principat. El present recorda que dos anys després, el Consell General el va tornar a nomenar al costat de traquens filla, com a representant davant la senya Isabel II pel reconer el privilegi d'Andorra.

20/08/2013

www.diariandorra.ad

TOP COMMENTARIS

(Millors 10 comentaris del 2013)

Diferents veus apunten per permetre el doble passaport

- **BARCEL** Per l'algú que en parlar El sense tot per no ho podria poder la trada.
- **BARCELONA** No es pot i oportunitat de voler què que el Consell General i de la, així, però "necessari" no es troba el país.
- **BARCELONA** Ho es necessari. • **HORA** de tornar la llibertat andorrana. • **ME** però ho és de la nacionalitat. Han de ser per poder veure moltes i el país per poder veure els drets i la llibertat. Han de ser i la llibertat. Han de ser i la llibertat.
- **EL 20** Darrer els ponents van amb SARC, el FORC, que volien a l'assalt del país anava, ho tenia necessitat per andorra de la veu. Dret que volien el país de control.
- **HÍSPER** No es pot i oportunitat de voler què que el Consell General i de la, així, però "necessari" no es troba el país.
- **BARCELONA** Ho es necessari. • **HORA** de tornar la llibertat andorrana. • **ME** però ho és de la nacionalitat. Han de ser per poder veure moltes i el país per poder veure els drets i la llibertat. Han de ser i la llibertat.
- **EL 20** Darrer els ponents van amb SARC, el FORC, que volien a l'assalt del país anava, ho tenia necessitat per andorra de la veu. Dret que volien el país de control.
- **HÍSPER** No es pot i oportunitat de voler què que el Consell General i de la, així, però "necessari" no es troba el país.
- **BARCELONA** Ho es necessari. • **HORA** de tornar la llibertat andorrana. • **ME** però ho és de la nacionalitat. Han de ser per poder veure moltes i el país per poder veure els drets i la llibertat. Han de ser i la llibertat.
- **EL 20** Darrer els ponents van amb SARC, el FORC, que volien a l'assalt del país anava, ho tenia necessitat per andorra de la veu. Dret que volien el país de control.

Favorables a la doble nacionalitat

Les solucions estabertes de la producció andorrana a Prada de Carboner organitzada pel SAGJ es glificari altres i de drets de la nacionalitat i un cop algunes veus, com ho ha el francès de Govern Marc Forné, en ser mostrar favorables al doble passaport, el riu és el lleig.

22 comentaris

1.760 estimats

la tribuna

El dolor de la generació posterior al 75

Trubo a faltar disculpes per a tots aquells nascuts al país als quals se 'ls va denegar el passaport.

RICHARD POY

Periodista

La legislació andorranca ha estat tradicionalment creadada amb la visió ciutadana. Amb la institució de la governació de les arrels ciutadanes segons va desenvolupar una part de la població. En subseguir el dret de sufragi com a resultat per un tripartit amb els Ocaso i l'Alba, perquè era un tripartit punitivista que aglutinava la transició democràtica que ell representava per al país, ha pogut ser primera persona de la transició democràtica i una política de nacionalitat profundament innovadora. En ser fill d'un regim i d'una andorrana, per tota de que tinguer que fer la mare, havia de passar la frontera per anar al col·legi a la seva amb la fe de baptisme. Amb la visita de De Gaulle va protagonitzar amb l'Alba com Bartumeu que, una amenaça de protesta per col·legi d'Espiridion que va impedir de la necessitat d'acord amb la limitació de dret que patien els

l'EXEMPLE DE RIBAS AMB LA NACIONALITAT ES PARADIGMÀTIC PER MOSTRAR UNA POLÍTICA INDIFFERENT D'ANTERS SELLÉS

andorrans des de primera generació. A Ribas hi va tenir la aplicació més brillant a l'hora d'obtenir el passaport i a la comunitat, si fins per ventura als residents de primera generació andorranos a causa de l'alta del fiscal i a la pràctica del que els fills, des de aquell moment que va quedar en mans.

Poés el passaport que se'ls va negar a l'Excepció de Govern el moment de reconstruir el país i en un andorrà de primera generació va ser negar el que ha hagut de esperar milers de persones nascuts després del 1975 de parts estrangeres. D'una banda els andorrans de pares estrangers nascuts abans d'agosto

des havien de tenir una gran responsabilitat a pagar que tenien per haver nascut una altra nació, tant per passar a ser ciutadans del seu país. I quan per de restes de que van ser rebuts. Concretament 1.380 que fins a l'any 1980 van acabar però tenien una ciutadania en la llengua catalana de nació a Andorra. Ara,

aquella data sembla Birmann però quan més de 7.800 persones van considerar nació a Andorra el nombre d'andorrans amb passaport era més del doble (14.272). La injustícia va arribar a afectar un terç de la població nascuda al Principat i la fi del vot dels seus fills que van arribar amb un dia, tres o quatre

LES GENERACIONS POSTERIORES AL 1975 VAN PATEIXER DOLORS I FRAUS PERquè NO LES DEXAVEM SENTIR SE S'ANDORRANS

any (per poder pagar fins a els seus andorrans) que es resultava no considerar una altra nació que aglutinava la filla europea ja als anys 80. El moment va ser posat en causa en algun dels casos presentats que al país d'una altra manera no es va desbaratar amb una la culpa tenia l'Andorra, amb d'una com de política que van decidir que una ciutadania sense representació d'una altra que altra no podien tenir per llei de tractament dels seus fills.

Malgrat el cap la generació post-1975 arran de la temàtica de la doble nacionalitat que s'ha parlat a l'Institut de Pau de Conflictes, sense desmentir ni esgotar la causa que algun dia hauria d'arribar el moment en que algú demanés disculpes per una política de nacionalitat que va causar un fort dolor i incertesa a molts i no per importació dels habitants d'altres països. Vint les injustícies que s'han comès en aquesta ocasió i que van jugar tinguer una mentalitat oberta. I no es tracta de tenir les coses de les que començat el passaport els últims anys de resultats. Poés tot són fons de fet totalment però el moment produït una situació amb un dia, tres o quatre

foc i lluc

23/08/2013

Absència

Hi ha determinades absències que si no s'expliquen poden entendre's com un menyspreu

ALBERT ROIG

Absència. La dels polítics de DA diumenge passat a la 26a diada andorrana a Prada de Conflent en el marc de l'UCE i en la qual es tractava el tema de la nacionalitat andorrana. Persones provinents d'un ampli ventall sociològic van aportar el seu gra de cера per contribuir a entendre com ha evolucionat el concepte nacionalitat a Andorra els darrers temps. Hi va participar presencialment historiadors, sociòlegs, emprenedors, pedagogs, polítics, cantants... Una anàlisi amb profunditat que va partir de l'epicòpic històric de Lluís Obols i Climent Miró, i que al llarg del dia va anar desgranant reflexions sobre la doble nacionalitat, la rebuix d'any de naturalització del sentiment i la voluntat de ser, de la por de la pèrdua del poder polític.

Entre els ponents presents, una sola representant d'un grup parlamentari, Rosa Gil, consellera general del PS, entre els assistents, una sola representant de la política comunal, Miretzell Rabada, consellera d'Andorra la Vella. Ningú del grup parlamentari majoritari, ningú del Govern, ningú representant el partit independentista que es produït coincidir amb l'estiu que celebra el seu 30è aniversari.

no sense possibilitat de debre amb els autors.

Entenc que el desplaçament a Prada un diumenge d'agost pugui fer mandra. Una mandra que es multiplica per dos si a sobre el tema que es tracta és incòmode, políticament parlant. L'absència de polítics, i sobretot dels qui tenen la pallissa pel mànec, no és una anècdota en un debat sempre viu com el que es va tractar. Els canvis legislatius van un sentit o un altre depenent finalment d'ells. És possible que no tinguis un altre futur com el de diumenge passat, amb tanta varietat d'opinions, que no tinguis una oportunitat com la de diumenge de fer allò que se suposa que forma part de la seva feina: escoltar la ciutadania i enriquir-se amb els diferents punts de vista.

Hi ha determinades absències que si no s'expliquen poden entendre's com un menyspreu. I més tenint en compte que es van absentar en una diada especialment emotiva per a la SAC, rebia amb el premi Canigó el reconeixement per la seva llarga trajectòria de divulgació científica i de les bones bones. Els productes coincidir amb l'estiu que celebra el seu 30è aniversari.

25/08/2013

POLÍTICA | DEBAT CONSTITUCIONAL

Bartumeu insinua que el Govern és tolerant amb la doble nacionalitat

Recorda que l'executiu que va presidir va obrir expedients que després se n'han anat a farmar!

GERARD DEL CASTELL

Sarrià de Calldes

El president del grup parlamentari majoritari, Jaume Bartumeu, va criticar ahir la doble nacionalitat de moltes persones que consideren fill del Govern a l'hora de marcar la qüestió de la nacionalitat en referir-se a la legalitat del doble passaport i a la necessitat de revisar el nombre d'any de residència que calen per aconseguir la nacionalitat. Bartumeu, després d'assabentar a l'acte d'inauguració de l'aparcament d'Úrcola, va assegurar que l'executiu que va presidir ha estat l'únic que ha obert expedients a andorrans amb doble nacionalitat i va al·ludir que "després de deixar la responsabilitat de canviar tots aquests expedients no s'han anat cap a armar".

QUÈ HA DIT

Jaume Bartumeu

PRELLENI DEL GRUP PARLAMENTARI MAJ

"El debat començava per integrar més gent a la comunitat nacional"

"No ens podem moure per estímuls derivats de no aplicar la llei"

El polític va recordar que des de fa molts anys defensa la reducció dels anys per accedir a la nacionalitat i que sempre ha estat obert a canviar. "Ja en diguin canviar, Ribera o DAC, els que hi han votat en contra", Bartumeu

president del grup parlamentari majoritari, Jaume Bartumeu, al Consell General.

que el debat sobre la nacionalitat que tindrà més d'una nacionalitat a part de l'andorrana està prohibit per la llei i per la mateixa constitució el president del grup majoritari, en una referència velada a l'actual executiu, va indicar que "Sense la sensació i el missatge que hi ha fet que s'apliquen i fins que no hi ha més per favorable a respectar la norma constitucional". El Govern d'ara, va considerar els que "no vulguin" aplicar la norma constitucional a persones de la seva modificació.

Cultura

oci

REPORTATGE | DOCUMENTACIÓ SOBRE LA RELACIÓ DEL POLÍTIC LIBERAL ESPANYOL I ANDORRA

Madoz, el patrici absent

Pascual Madoz, el polític liberal espanyol que va rebre la ciutadania andorrana honorífica, és un dels "patricis absents" a qui el Con-

sell General comunicava per carta la primícia de la signatura de la Nova Reforma, sols dies després que el bisbe la sancionés.

A. D.
Andorra la Vella

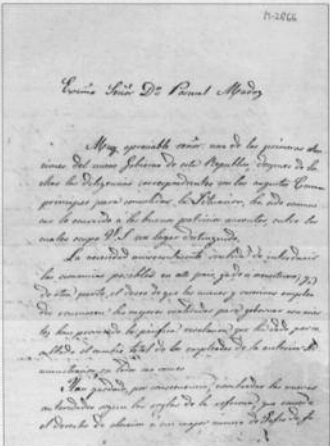
L'episodi d'atorgament de la nacionalitat andorrana, el 1854, al polític espanyol va ser posat de manifest l'estiu passat per Enric Palmintjivilla Ribó, en el marc de la Universitat catalana d'estiu celebrada a Prada de Conflent. Una ponència argumentada amb documentació de l'arxiu privat de l'autor. Però de la relació de Madoz -artífex de la desamortització més important feta mai a Espanya- amb els notabilitats andorranes en continuen sorgint proves en altres arxius particulars, com ara el de Casa Molines, que conserva còpia de la carta que el Consell General li envià el 1866 per notificar-li en primícia la ratificació de la Nova Reforma, en una mena de campanya d'informació adreçada al lobby exterior.

"Una de las primeras acciones del nuevo Gobierno de esta República", comença el document facilitat al Diari per l'arxivista de Casa Molines, Narcís Castell, "después de hechas las diligencias correspondientes con los augustos Coprincipes para consolidar la situación ha sido comunicar lo ocurrido a los buenos patricios ausentes, entre los cuales ocupa V. S. un lugar distinguido".

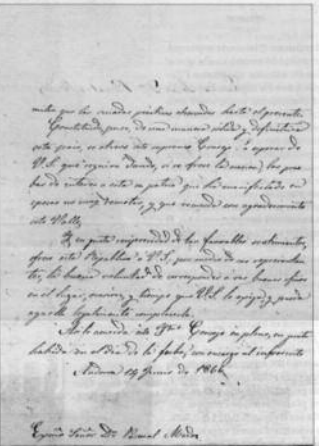
Passen a exposar, a continuació, a la carta signada el 14 de juny de 1866, que "la necesidad universalmente sentida de introducir las economías posibles en este país, ya de sí menesterosas; y de otra parte, el deseo de que los nuevos y sucesivos empleados reuniesen las mejores cualidades para gobernar con acierto, han provocado la pacífica revolución que ha dado por resultado el cambio total de los empleados de la anterior administración, en todos sus ramos".

LES REGLES DE LA REFORMA

Així les coses, han quedat "nombradas las nuevas autoridades según las reglas de la reforma, que concede el derecho de elección a un mayor número de jefes de familia que las vicitudes prácticas observadas hasta el momento". El Consell explica l'abast dels carvis, amb els quals assegurarà que ha quedat constituït "de una manera sólida y definitiva este país". I confien que l'activitat de Madoz en favor dels interessos andorranos continuarà: "Se atreve este supremo

Còpia de la carta enviada pel Consell General al polític espanyol, el juny del 1866.

Madoz va fer de mitjancer pels interessos andorranos

Va rebre la nacionalitat honorífica el 1854

Consejo a esperar de V.S. que seguirá dando, si se ofrece la ocasión, las pruebas de interés a esta su patria que ha manifestado en épocas no muy remotas, y que recuerda con agradecimiento este Valle.

Dels serveis que Madoz va prestar al país se'n va ocupar Palmintjivilla a la comunicació que formarà part de l'habitual volum que la SAC dedica a la jornada de Prades. El 1853, recull l'autor, les relacions d'Andorra amb Espanya passaven per un mal moment: "El govern de Madrid no volia reconèixer els privilegis d'anans històrics, al·legant que havien caducat. Les seves tropes violen la neutralitat del nostre país i fent aprehensions de bestiar i altres gèneres dins el territori andorrà." Vista la situació, el Consell va

Madoz (1806-1870).

buscar ajut en qui era un bon coneixedor del territori: el seu Diccionario geográfico-estadístico-histórico de España y sus posesiones de Ultramar dedica a Andorra una extensa entrada de 75 línies. A banda, havia estat elegit diputat en diverses ocasions per la circumscripció de Lleida, recull Palmintjivilla.

Madoz va acceptar l'encàrrec i, acompanyat pel jurista de l'arxiu provincial Josep Albinià, va negociar i aconseguir del Congrés dels Diputats, el govern espanyol i la reina Isabel II, que retornaven a la Vall les prerrogatives del lliure comerç amb Espanya". En engruament, el Consell General li enviava una carta -datada el 10 d'abril del 1854 i conservada a la col·lecció de MJa-

vila- per comunicar-li que havia estat declarat natural de la Vall d'Andorra "y un dels seus fills més estimats y dignes, y donantnos, com ab la present se vos dona, Carta de Naturalidad, per la qual aixís en aquesta República com en altra nació, siau tingut y repusat per Natural de Andorra, ab los mateixos privilegis y exempcions de que dins y fora de la Vall gozan los Andorranos".

La col·laboració de Madoz amb el país no es va limitar a aquella ocasió, sinó que va ser "un ínterpret actu dels interessos i les particularitats andorranes", afirma Palmintjivilla, que relata que nou anys després, el setembre del 1863, el Consell General tornava a nomenar-lo, juntament amb el secretari Joaquim de Ribá, representant del país davant la reina Isabel II i el govern espanyol per aconseguir la renovació dels privilegis d'Andorra. Els documents relatius a aquest nou episodi es conserven al fons de l'Arxiu de les Set Claus, que custodia l'Arxiu Nacional.

ENTREGA DEL PREMI CANIGÓ

La doble nacionalitat, a debat a les jornades del SAC

La 26a Diada Andorranca de la UCE tindrà lloc el 26 d'agost

EL PREMI CANIGÓ

La Societat Andorranca de Ciències (SAC) va presentar el 26 d'agost el programa per a la 26a Diada Andorranca de la Universitat Catalana d'Estiu... La Diada Andorranca de la UCE tindrà lloc el 26 d'agost.

gestions diferents a les que tenim en Andorra i farà alguna aportació, com per exemple la millora d'acompanyaments, on hi haurà un primer treballador de la Federació Andorranca de Ciències, i la participació a l'acte del començament d'actes que tindrà de la Federació catalana, on serà present la presidenta de la SAC, Àngels Mach.

La tribuna

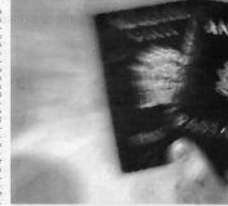
La nacionalitat andorranca

Hem de saber reformular i actualitzar aquest concepte per tal de que esdevingui un valor preuat

Poli Solé

Son moltes i variades les preguntes que es presenten, com ara: què és la nacionalitat andorranca? Què és el concepte de nacionalitat andorranca? Què és el concepte de nacionalitat andorranca? Què és el concepte de nacionalitat andorranca?

El proper 16 d'agost a Prada de Conflent la Societat Andorranca de Ciències organitzarà una conferència a partir de les 18 hores a la Universitat Catalana d'Estiu en la seva sala d'actes a l'URC.

La 26a Diada Andorranca de la UCE tindrà lloc el 26 d'agost. La Diada Andorranca de la UCE tindrà lloc el 26 d'agost.

La Societat Andorranca de Ciències ens convidava a parlar-ne dins del marc de la 45 edició de la Universitat Catalana d'Estiu.

La Societat Andorranca de Ciències ens convidava a parlar-ne dins del marc de la 45 edició de la Universitat Catalana d'Estiu.

19/08/2013

UNIVERSITAT D'ESTIU Pàgina 6

El debat sobre la nacionalitat divideix l'opinió dels portents

Forné defensa el doble passaport cosa que aprova el 69% de la població

El president de l'Institut d'Estudis Catalans, Joan Domènech Ros, lliura el premi Canigó a la SAC, ahir.

JORDI SALES JOSEP HUGUET

Nacional

Pàgines 6 a 10

XLV Universitat Catalana d'Estiu ▶ Diada andorrana

Els ponents expressen la necessitat de debatre la doble nacionalitat

La crisi incrementa la demanda per accedir a la condició andorrana i tenir més oportunitats laborals

EL PERIÒDIC
PRADA DE CONFIENT

La 26a Diada andorrana de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE), celebrada ahir a Prada de Conflent, es va centrar en la necessitat d'obrir el debat sobre la doble nacionalitat. Un tema que es va considerar prioritari per davant de reduir el nombre d'anys per obtenir el passaport andorrà. Els ponents de la Diada van ser l'historiador i arxiver de l'Ajuntament de la Seu d'Urgell, Lluís Obiols; la periodista Eva Arasa; el director del Centre de Recerca Sociològica d'Andorra (CREs), Joan Micó; i el politòleg i sociòleg Albert Gomà.

Els dos darrers van centrar la seva aportació en la demanda d'un autèntic debat social sobre la doble nacionalitat. Micó va destacar que la nacionalitat té un factor identitari però també d'utilitat. Precisament en temps de crisi, va dir, és quan aquest element utilitari agafa força i pel qual més persones decideixen demanar la nacionalitat andorrana. A més, en no existir la doble nacionalitat els residents estan obligats a decidir i no és fàcil per a la majoria, va argumentar.

DEBAT PENDENT? A partir del dilema sobre la possibilitat que la comunitat portuguesa demanés la inclusió del seu idioma en el sistema educatiu, de la mateixa manera que l'espanyol o el francès, el sociòleg i politòleg Albert Gomà va fer reflexionar els assistents sobre els arguments per reconèixer o no aquesta proposta, segons va informar ahir l'ANA.

▶▶ El president de l'equip rector de la UCE, Jordi Sales, s'acosta a saludar els ponents i assistents de la Diada andorrana, ahir a Prada de Conflent.

L'objectiu és sobretot demostrar que tot i que nos pugui arribar a un consens en algunes qüestions, sempre es pot iniciar un debat per escoltar el màxim de veus. Segons el politòleg, és un debat que no s'afrota per la seva complexitat però que caldrà abordar en aspectes com la integració d'Andorra a Europa i l'obertura econòmica. El reconeixement de la

nacionalitat va lligat, va dir, amb el reconeixement dels andorrans a l'exterior i, per tant, no és tan sols una qüestió interna sinó que també depèn d'una negociació internacional.

CRISI I NACIONALITAT? El director del CREs, va recordar que el darrer observatori polític va recollir que el

69% dels andorrans eren favorables a la doble nacionalitat. I que també valoraven de forma positiva reconèixer el dret a vot als residents per participar a les eleccions comunals, però no en les generals. La percepció, va dir Micó, és que aquest tema s'ha evolucionat perquè només una minoria té accés als drets polítics. Micó també va explicar que amb la

crisi augmenten les peticions per accedir a la nacionalitat andorrana.

La Diada va acabar amb el lliurament del Premi Canigó a la Societat Andorrana de Ciències, pel seu compromís amb la recerca i per entendre-hi ha un vincle entre les ciències i la cultura, com va expressar el president de l'Institut d'Estudis Catalans, Jaume Domènec Ros. ■

Sentiment, necessitat i passaports

La classe política del país continua dividida davant la pèrdua d'oportunitats dels andorrans als països veïns

EL PERIÒDIC
PRADA DE CONFIENT

L'ex cap de Govern, Marc Forné, va afirmar ahir en la seva ponència escrita per a la Diada andorrana de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) que s'hauria de reformar la Constitució en el tema de la nacionalitat suprimint la prohibició de la doble nacionalitat. De la seva banda, la consellera socialdemòcrata, Rosa Gil, va recordar que el PS ja ha demanat en dues ocasions debatre sobre la rebassa dels anys de residència per accedir a la nacionalitat i va indicar que espera que la qüestió sobre la doble nacionalitat

▶▶ La consellera general socialdemòcrata, Rosa Gil, a la taula rodona de la diada, ahir.

es pugui incloure en el programa del partit.

En canvi, el també ex-cap de Govern, Oscar Ribas, va considerar que no s'hi ha prou amb disposar d'un passaport sinó que hi ha d'haver uns sentiments de pertinença i sentir una nacionalitat que englobi el sentiment i la identitat. En termes similars es van expressar en el text remès a l'UCE, el president del grup parlamentari democrata, Ladislau Baró, i la consellera general, Meritxell Mateu. En el seu cas exposen que amb l'homologació d'oportunitats laborals o econòmiques dels andorrans amb els ciutadans de la Unió Europea, també en territoris europeus, es desincentivarà de manera automàtica l'insia per obtenir la doble nacionalitat.

En canvi, s'inclinen per la integració i la naturalització de la població resident. ■

Editorial

L'opinió del diari s'expressa només als editorials.
Els articles exposen postures personals.

La doble nacionalitat no fa la unanimitat entre els polítics

Ahir a Prada de Conflent es va parlar de nacionalitat andorrana i també de doble nacionalitat, un debat que s'arrossega i que no fa la unanimitat entre els polítics, segons es va poder apreciar en el tast que va suposar la Diada de la Universitat Catalana d'Estiu. Mentre alguns insisteixen en la conveniència de suprimir la prohibició constitucional de la doble nacionalitat, com ara l'ex-cap de Govern, **Marc Forné**, altres es mostren contraris a la iniciativa insistint en la necessitat de sentir els colors del país, com és el cas del tam-

bé ex-cap de Govern, **Òscar Ribas**. Aquests dos posicionaments se suma el de la majoria parlamentària de DA, que ahir va defensar –per mitjà de les ponències de **Ladislao Baró** i **Meritxell Matus**– la integració i la natura-

El 69% de la població està a favor del doble passaport

lització de la població resident, però va descartar la necessitat de la doble nacionalitat perquè quan els andorrans tinguin reconeguts els mateixos drets que els europeus –a Europa, és clar–, ja no tindran tanta ànsia per demanar-la.

Ningú no posa en dubte que si és així, es «desincentivarà de manera automàtica l'interès per la doble nacionalitat», el que no sabem però és quants dies, mesos o anys, caldrà esperar perquè sigui així. I és que en aquests moments hi ha urgència, perquè a les llistes d'aturats del Servei d'ocupació ja hi comencen a apa-

reïxer joves sobradament preparats que no tenen feina i per als quals sortir a treballar a Europa tot i trobant feina, no deixa de ser complicat. Sobretot, si es tracta de professionals liberals que vulguin obrir un gabinet en un país comunitari; les traves comencen a Espanya, perquè en el seu dia tampoc es va voler negociar la inclusió de les professions liberals en el Trilateral. Ara no es vol sentir a parlar de doble nacionalitat quan el 69% de la població hi és favorable i les oportunitats per a molts andorrans són cada dia més escasses al seu propi país. Caldrà espavilar.

23/08/2013

Nacionalització efectiva

Aportant quelcom de més al debat sobre la nacionalitat que la Societat Andorrana de Ciències ha portat de nou a l'escena pública des de la jornada a la Universitat Catalana d'Estiu de Prada de Conflent. I revivint batalles passades, de quan a l'any 1993 reclamàvem en una proposició de llei, per reduir dels 30 als 20 anys l'ac-

cés per adquirir la nacionalitat.

Com hem pogut viure aquests dies, el debat continua obert, com una ferida que encara no hem sabut curar. I la ferida es manté viva vista la quantitat de residents al país, que tot i disposar l'opció d'obtenir la nacionalitat andorrana, no ha fet. Estem parlant de 14.500 persones que tenen una autorització d'immigració en vigor des de fa més de vint anys, ni més ni menys que un 20% de la població.

Però abans de preguntar-nos els motius, hauríem de reflexionar si tenim totes les dades necessàries per fer una anàlisi correcta. Per començar la diferència entre la població registrada pels comuns i la població estimada és de 6.500 persones de més. És a dir, que les dades de la població disponibles actualment contenen una sobrestimació situada a l'entorn del 9%, havent arribat a ser de +17% en el 2010.

La qüestió no és irrellevant, perquè ens mostra com en els darrers anys el país ha perdut un 18% de la

població (15.000 persones). A banda de la pèrdua de riquesa humana que això comporta, les conseqüències en l'anàlisi de les dades són greus perquè a hores d'ara no sabem amb precisió quantes persones viuen a Andorra i per tant, tampoc sabem quin tant per cent de persones tenen nacionalitat andorrana. Perquè tot i que les dades registrades situen en el 45% de població andorrana, molt probablement amb l'emigració dels darrers anys, aquest percentatge sigui superior.

Al respecte, quan disposem de les dades efectives, caldrà veure quants anys de residència tenien les persones que han anat marxant del país. Fins i tot, estudiar quina nacionalitat tenien, perquè de ben segur que també hi ha andorrans emigrants.

Però les dades no sols s'han d'estudiar des del final, analitzant el que ha succeït en els darrers anys, sinó també des de la segona meitat del segle passat. I ho comentem perquè s'observa com el procés de i-

nalització al país s'ha produït per l'adopció de la nacionalitat per naixements.

Analitzant les dades de la població registrada per franges d'edat i nacionalitats, es veu com, al 1985, el 55% de la població resident dels 0 als 19 anys era andorrana. I ara, amb les dades registrades del 2012, el percentatge majoritari de la població andorrana se situa en el 54%, en la franja d'edat dels 0 als 44 anys.

Per concloure, convé dir que falten dades per afrontar bé aquest debat. Tot i així es demostra com de fet, mica a mica, el procés de nacionalització des dels naixements està sent efectiu. Amb el que podríem afirmar com no és necessari plantejar-se l'adopció de la doble nacionalitat. Altra cosa és, però, situar als 15 anys l'accés a la nacionalitat andorrana, tal com recomana el Consell d'Europa, perquè com deia **Annah Arendt**, una persona no és ciutadana sinó pot exercir els seus drets polítics. ■

DECLARACIONS DEL PRESIDENT DEL GRUP PARLAMENTARI MIXT

Bartumeu veu el matrimoni gai com un procés de normalitat

És partidari d'integrar abans d'afavorir la doble nacionalitat

EL PERIÒDIC ANDORRÀ L'AVELLA

OPINIÓ

El president del Grup Parlamentari Mixt, Jaume Bartumeu, ha assegurat aquest que «si s'ha de fer un pas més en el sentit de legalitzar el matrimoni gai hi seria favorable ja que seria una evolució normal en una societat moderna». Bartumeu ha fet aquestes declaracions en el marc de l'Inici de la Festa Major de Santa Coloma, aquest diàmbre al març, on també va opinar sobre el debat de la doble nacionalitat, indicant que el primer que cal resoldre és la rebuista dels anys de residència necessari per obtenir la nacionalitat andorrana per naturalització.

Després de l'anunci de la consellera general socialdemocràtica, Rona Gil, dient que el seu grup presentaria abans que acabi l'any una proposta de llei per legalitzar el matrimoni homosexual, Bartumeu ha indicat que no hi veuria inconvenients. El president del Grup Parlamentari Mixt ha indicat que la legalització del matrimoni

entre persones del mateix sexe seria «una evolució normal en una societat moderna», i ha afegit que per respectar els drets de les persones «s'ha de fer un pas més no hi veuria cap inconvenient», informa l'ANA.

En referència a si donat suport concretament a la proposta que presenta el PS, ha volgut apartar que «no es pot intentar patrimonialitzar una iniciativa així, perquè seria un error polític important». El president del grup mixt també ha opinat sobre el debat sorgint a la Universitat Catalana d'Estiu a Prada sobre la doble nacionalitat. Bartumeu ha indicat que abans de parlar de doble nacionalitat considera que s'hauria de resoldre la integració, i que el que li interessa és integrar i integrar a la comunitat nacional andorrana, i per tant penso que s'hauria de rebuistar molt abans per poder-hi accedir.

Jaume Bartumeu, president del Grup Parlamentari Mixt, a la inauguració de l'Espai de l'Estiu.

«conservadors». Pel que fa a la possibilitat de permetre la doble nacionalitat, sí que va deixar clar és que no es pot permetre que una llei sigui aprovada i no es compleixi. Va assegurar que el Govern que va començar a obrir espais de debat van ser nosaltres i quan vam

marcar em sembla que van quedar en un armari. Per aquest motiu va indicar que «donar la sensació que hi ha lleis que s'apliquen i altres que no és molt poc favorable al respecte a la norma constitucional». Igualment, qui no la vulgui respectar «ha de pretenere la modificació de

la norma constitucional». Igualment, qui no la vulgui respectar «ha de pretenere la modificació de

La Pregunta

¿Està a favor de que els andorrans puguin tenir doble nacionalitat?

Els vots a la web

Si 70,9% No 29,1%

4 Opinió

Editorial

La majoria d'andorrans volen tenir doble nacionalitat

L'opinió del client s'expressa normalment als editorials. Els articuladors exposen postures personals.

La resposta a la pregunta feta a la web d'EL PERIÒDIC D'ANDORRA la setmana passada ho deixa clar. El 70,9% dels nostres lectors està a favor de que els andorrans puguin tenir la doble nacionalitat, mentre que només el 29,1% opina el contrari. I és que en els darrers temps ser andorrà és fa cada vegada més difícil, no per un problema d'accés a la nacionalitat, sinó per un problema d'accés al mercat laboral de la Unió Europea, començant per la veïna Espanya, on la majoria de jo-

ves van a estudiar. Una vegada acabats els estudis, la sorpresa arriba quan aquests joves volen treballar al país veí. Aleshores comença una inexplicable processió de comissaria en comissaria, per regularitzar la situació, inscriure's, obtenir el nú-

Espanya aplica la norma marc comunitària

mero d'identificació i fiscal i en definitiva, el permís per residir i treballar. I és que si el Trilateral hauria de facilitar les coses, el funcionari de torn, s'acull a la norma marc, i per tant, només es regeix per si s'és ciutadà de la Unió Europea o no. O sigui que si el jove és andorrà no li toca cap més remei que doblegar-se i fer cua, entre desenes i desenes de persones vingudes d'arreu del món, i resar perquè no se li presenti cap més inconvenient, un cop li toqui el torn. En canvi, a França, potser perquè l'Estat és jacobí, i el que diu Pa-

ris va a missa, aquesta situació no es dona. Però potser, tampoc no es dona perquè la República és amiga dels andorrans, als quals històricament ha donat un tracte de ciutadans. Només cal veure les facilitats que dona als joves que hi van a estudiar. Però no tothom té aquesta possibilitat sinó que fins ara, els nostres joves s'han girat sistemàticament cap a Espanya, i més concretament Catalunya. La solució que s'els presenta més fàcil, i més encara si volen obrir un despatx o fer-hi negoci, encara és la de la doble nacionalitat.

8/08/2013

BONDIA | DIJOUS, 8 D'AGOST DEL 2013

126a EDICIÓ DE LA DIADA ANDORRANA

La SAC debat la nacionalitat a l'UCE i rebrà el premi Canigó

El guardó li serà lliurat el mateix dia que es fa la diada, el 18 d'agost

M. K. ESCOBRA LA VELLA

La 45a edició de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE), que se celebra a Prada de Conflent, serà el marc en el qual la Societat Andorrana de Ciències (SAC) rebrà el premi Canigó en reconeixement dels 30 anys de trajectòria de divulgació científica. Aquest lliurament tindrà lloc el diumenge dia 18, coincidint amb la 26a Diada andorrana a l'UCE, que aquest any abordarà la qüestió de la nacionalitat.

Tal com destaca la presidenta de la SAC, Àngels Mach, es la primera vegada, des que se celebra aquesta diada, que la cita té lloc un diumenge, ja que en les 25 edicions anteriors s'ha celebrat sempre en dissabte. Quant a la temàtica escollida per a aquesta edició, s'ha intentat que hi hagi representants de diferents àmbits perquè la visió que es pugui obtenir sigui tan àmplia com sigui possible.

Segons va posar en relleu el vicepresident territorial de l'UCE a Andorra, Eric Jover, és que moltes persones han volgut participar en la jornada, ja sigui a través de ponències presencials o bé per escrit. Així, hi haurà tretze exposicions

La 26a edició de la Diada andorrana a l'UCE es va presentar ahir.

debats, no només per la "distància" amb Andorra sinó també perquè s'ajunten moltes persones durant força hores i ató pot beneficiar que el debat sigui més enriquidor. La temàtica s'aborderà des de diferents àmbits, ja sigui des de la vessant històrica, sociològica, política o de la comunicació.

Una mostra de l'interès que genera el tema, segons va afegir Jover, és que moltes persones han volgut participar en la jornada, ja sigui a través de ponències presencials o bé per escrit. Així, hi haurà tretze exposicions

presencials i nou més d'escrites. "És una temàtica que dona molt de joc", va emfasitzar Jover.

El motiu pel qual la jornada tindrà lloc diumenge i no dissabte es perquè l'UCE s'ha encurcat mig dia i s'inaugurarà dissabte a les dotze del migdia. Per tant, la SAC va considerar que era millor fer la diada el diumenge.

La presència andorrana a l'UCE també es plasmarà amb la presència de l'entrenador Jaume Tomàs en un campus de bàsquet i de Mach i Antoni Pol en altres propostes. »

Debat sobre la nacionalitat a l'UCE

19/08/2013

La SAC, guardonada amb el premi Canigó

19/08/2013

4 | OPINIÓ

EDITORIAL

Debats enriquidors

La Societat Andorrana de Ciències (SAC) va celebrar ahir la 26a Diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu (UCE). El tema escollit va ser la nacionalitat, una qüestió que sempre que es posa sobre la taula suscita interès, atesos els diferents punts de vista que hi ha sobre aquesta qüestió i tot allò que l'envolta, com per exemple el dret a vot. Any rere any la SAC ho anirà celebrant les diades andorranes a Prada de Conflent amb la intenció de debatre, amb l'aportació del major nombre possible de punts de vista, diferents temàtiques que generen debat entre la societat. Ja són 26 anys de presència a Prada i ahir aques-

ta tasca va rebre un merescut guardó per part de la Universitat Catalana d'Estiu. I és que emportats pel dia a dia sovint no hi ha temps per debatre en profunditat qüestions que mereixen una anàlisi aprofundida, i la SAC, a través de les diferents activitats que porta a terme, obre una porta a aquest debat més aprofundit, a un intercanvi d'opinions que molts sovint serveix per tenir una visió més global d'una qüestió determinada. Per tant, i després de 26 jornades, cal encoratjar la SAC a continuar endavant amb la seva tasca divulgativa, tant dins com fora de les nostres fronteres.

ITZIDIBILA

avui és notícia

IDIADA ANDORRANA A L'UCE

Marc Forné i Rosa Gili es decanten per la legalització de la doble nacionalitat

Ladislau Baró i Òscar Ribas aposten per fomentar la identitat andorrana entre els residents

AGÈNCIES ANDORRANA LA VELLA

L'excap de Govern, Marc Forné, va afirmar en la seva ponència escrita a la Diada andorrana de la 45a Universitat Catalana d'Estiu que "s'hauria de reformar la Constitució en el tema de la nacionalitat, suprimint la prohibició de la doble nacionalitat". Es tractaria, segons Forné, de poder tenir la doble nacionalitat "sense fer trampes", amb la qual cosa "el cens electoral andorrà no perdria tot de gent que fora més de vint anys que viuen a Andorra i l'estimen". Per la seva banda, la consellera socialdemòcrata Rosa Gili va recordar que el PS ja ha demanat en dues ocasions debat sobre la rebuda dels anys de residència per accedir a la nacionalitat i va indicar que espera que la qüestió sobre la doble nacionalitat es pugui incloure en el programa del partit. "Estic convençuda que, tard o d'hora, la legalització de la doble nacionalitat serà una realitat a Andorra", va afegir Gili.

En canvi, el també excap de Govern, Òscar Ribas, va considerar que no n'hi ha prou de disposar d'un passaport sinó que hi ha d'haver uns sentiments de pertinença i sentir "una nacionalitat que englobi el sentiment i la identitat". "Per a un petit estat limitat en territori i població com el nostre, és fonamental definir polítiques d'assimilació que puguin ser realment eficaces", va dir Ribas en la seva ponència. En termes similars es van expressar en el text remès a la UCE el president del grup parlamentari demòcrata, Ladislau Baró, i la consellera general Mervèllet Mateu. En aquest cas consideren que amb l'homologació d'oportunitats laborals, econòmiques, etc. dels andorranos amb Europa es "desincorporarà de manera automàtica" la doble nacionalitat. En canvi, s'inclinen per la integració i la

Entre els ponents hi va haver la consellera del PS Rosa Gili.

Marc Forné

"S'hauria de reformar la Constitució en aquest àmbit, suprimint la prohibició de la doble nacionalitat"

Rosa Gili

"Personalment,estic convençuda que, tard o d'hora, la legalització de la doble nacionalitat serà una realitat a Andorra"

Ladislau Baró

"Hem de continuar en la línia de la integració, amb l'objectiu d'anar apropant, gradualment, la població de fet i la de dret"

Òscar Ribas Reig

"Un títol, uns drets econòmics i de residència, sense el sentiment, no són suficients. L'assimilació és absolutament necessària"

naturalització de la població resident. "Hem de continuar en aquesta línia, la de la integració, amb l'objectiu d'anar apropant gradualment la població de fet i la de dret", afegien a la seva ponència Baró i Mateu.

La Diada andorrana a la UCE es va iniciar al matí amb les ponències de l'historiador i arxivista de l'Ajuntament de la Seu Lluís Obiols; la periodista Eva Arasa; el director del Centre de Recerca Sociològica d'Andorra

(CRES) Joan Micó; i el politòleg i sociòleg Albert Gomà. Sobretot els dos darrers van centrar la seva aportació en la necessitat d'obrir un debat sobre la doble nacionalitat. Gomà va considerar que abordar aquest tema és prioritari per davant de reduir el nombre d'anys per obtenir el passaport, però ha reconegut que és de difícil solució. Per la seva part, Micó va destacar que la nacionalitat té un factor identitari però també d'utilitat. Pre-

cisament en temps de crisi, va dir, és quan aquest element utilitari agafa força i pel qual més persones decideixen demanar la nacionalitat andorrana. A més, com que no existeix la doble nacionalitat els residents estan obligats a decidir i "no és fàcil per a la majoria", va assenyalar.

Gomà va considerar el debat sobre la doble nacionalitat un debat pendent "com molts altres", sobre el qual "probablement mai tindrem una resposta justa, duradora i clara", però cal iniciar un procés per "donar veu a totes les persones", un debat del qual "estiguem més pendents de la solució" i afrontem "en un procés just i més democràtic". I és que, segons el politòleg, és un debat que no s'afronta per la seva complexitat però que caldrà abordar amb aspectes com la integració d'Andorra a Europa i l'obertura econòmica.

El reconeixement de la nacionalitat va lligat, va dir, "amb el reconeixement dels andorranos a l'exterior i, per tant, no és tan sols una qüestió interna sinó que també depèn d'una negociació internacional; de quins drets tindrem els andorranos per treballar, per exportar serveis o per residir a l'exterior", va exposar. Segons aquest reconeixement d'Andorra a l'exterior i sobretot a Europa, "podem permetre la doble nacionalitat", va dir Gomà. Amb tot, aquest debat que es deixa aparcat perquè no té una solució fàcil és, segons el politòleg, més urgent que els anys per accedir a la nacionalitat.

Per la seva part, el director del CRES, Joan Micó, va recordar que el darrer observatori polític va mostrar com un 69% dels andorranos eren favorables a la doble nacionalitat. També va llavors de forma positiva reconèixer el dret a vot als residents a les eleccions comunals, però no en les eleccions generals. La

percepció, va dir Micó, és que aquest tema "va evolucionant" perquè només una minoria té accés als drets polítics.

Micó també va indicar que només el 30% d'aquells que fa més de vint anys que viuen a Andorra demanen la nacionalitat. El motiu, va exposar, és que hi ha una part identitària però també una funció d'utilitat a l'hora d'aconseguir feina o millorar la situació ocupacional. Aquest darrer, va afegir, esdevé secundari quan una persona ja fa vint anys que és al país. Tot i això, amb la crisi han augmentat les peticions per accedir a la nacionalitat andorrana, precisament per buscar més seguretat i oportunitats en l'àmbit laboral. A més, el fet de no reconèixer la doble nacionalitat obliga les persones nascudes fora a escollir i "no resulta fàcil per a la majoria", va dir el responsable del CRES.

PREMI CANIGÓ

Els actes del mati de la Diada andorrana van acabar amb el lliurament del premi Canigó a la Societat Andorrana de Ciències, pel seu compromís amb la recerca i per entendre que hi ha un vincle entre les ciències i la cultura, com va expressar el nou president de l'IEC, Joandomènec Ros. Per la seva banda, en acabar l'exposició de les diferents ponències, el vicesecretari de la UCE-Andorra i membre de la SAC, Eric Jover, va celebrar el debat establert en el marc de la Diada andorrana en relació amb aspectes com la reducció dels anys de residència o la doble nacionalitat. Jover va reconèixer que van triar els ponents amb diferents punts de vista per potenciar precisament aquest diàleg i va desitjar que es traslladés també a la classe política. "És molt important fer arribar els arguments i que en facin el millor ús", va afirmar. ■

entrevista amb...

IÀNGELS MACH, PRESIDENTA DE LA SAC

“Cal mantenir els recursos per a la recerca tot i la crisi perquè és el futur”

La presidenta de la Societat Andorrana de Ciències (SAC), Àngels Mach, fa balanç dels 30 anys de l'entitat, que s'han complert aquest mes d'agost. Explica que aquests objectius es mantenen ben vigents avui. Destaca la necessitat de seguir apostant per la investigació malgrat la crisi i anima els més joves a formar part d'una entitat que es mostra oberta a tothom.

M. S. C. FERRER

L'agost del 1983 va néixer la SAC. ¿Què va portar a crear-la?

Un grup de professionals, la majoria de l'àmbit de les ciències de la salut, que s'havien estat formant a l'estranger van tornar a Andorra però es van adonar que no hi havia una formació continuada d'actualització dels seus àmbits i van pensar que en comptes d'haver-se de desplaçar per fer-ho podien fer venir professionals.

La SAC va néixer per aprofundir en el coneixement, però aprofundir-hi amb rigor, i divulgar-lo al carrer, permetre que la gent el pugui entendre. I al mateix temps promoure la recerca i poder donar a conèixer el treball dels investigadors d'Andorra. Aquesta idea de la funció de la SAC continua sent vigent. Després ens hem adonat que una altra tasca molt fonamental és la relació de tu a tu amb altres entitats de l'exterior. Que hi hagi un far a Andorra o no en pugui adreçar qualsevol persona que busqui informació sobre el país.

Trenta anys donen per a molt.

La necessitat de formació continuada va portar al naixement del cicle de conferències de la SAC. També vam iniciar la publicació, perquè sempre hem tingut la dària que si no hi ha cap document dels actes que s'organitzen ningú se'n recorda després. És deixar traça i permet a les persones que no hi van poder assistir recuperar-ho. Vam començar amb una subvenció del ministeri de Cultura, que potser encara era conselleria, de 500.000 pessetes, i amb això feiem el cicle de conferències i la publicació corresponent. Vam passar tres anys molt bé i però

“La SAC va néixer per aprofundir en el coneixement i divulgar-ho al carrer”

“De publicacions sobre Andorra no n'hi ha tantes i les que vam fer fa anys encara són vigents”

“No ens sorprèn tenir menys recursos perquè per a la cultura sempre n'hi ha hagut pocs”

després va canviar el procediment per obtenir els ajuts i ens vam trobar a pressupost zero.

Però l'entitat va continuar endavant.

El 1994, quan feia deu anys de la creació de l'entitat, vam decidir tirar la casa per la finestra amb l'organització d'un conjunt d'activitats. Ens vam plantejar que si trobàvem diners l'entitat continuaria i, en el cas contrari, tancaríem la porta i marxariem. Vull dir que no ha estat sempre fàcil.

Al llarg d'aquests anys també s'ha arribat a acords de col·laboració amb altres entitats.

El 1985 vam signar un conveni amb l'Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears, que donava consistència als ensenyaments d'aquest àmbit. Això era, però, per als llicenciats i la SAC mai no ha demanat res per ser soci, només interessar-se per aprofundir en el coneixement de qualsevol àmbit. Per això es va crear una secció que agrupava aquests professionals.

Un dels esdeveniments importants és la participació en la Universitat Catalana d'Estiu de Prada.

El 1988 va ser un any de molta activitat, tot i que el cicle de conferències anava decaent. Vam inaugurar les diades an-

dorranes a la Universitat Catalana d'Estiu a Prada. Pensàvem que hi havia poc coneixement d'Andorra a l'UCE.

A més, fer coses d'Andorra a fora dona una visió amb diferent perspectiva. Hi ha coses que aquí no es diuen i que allà sí. El mateix any vam portar el congrés de metges i biòlegs de llengua catalana, que és tirant. I el 1999 vam reprendre unes jornades que feiem a Andorra. Són les que solem fer al novembre, que girin entorn d'un tema d'actualitat i d'interès, que es mira i estudia des de diferents vessants amb una vintena de ponents. A més, formem part de la Coordinadora de Centres d'Estudis de Parla Catalana.

En aquests anys han pogut portar primeres espases de diferents àmbits.

De vegades sorprèn molt la col·laboració de científics de gran prestigi que vénen. I tan sols perquè els ensenyis el país tu. Volem una visita personalitzada en la qual els expliques el que els interessa saber i els pots introduir a les persones que es dediquen a l'àmbit de la recerca. És una feina de relació. I això ens porta que també puguem organitzar actes esporàdicament, a part dels temes que tractem de forma periòdica.

També s'havia signat un conveni amb l'Institut d'Estudis Catalans.

N'hem signat dos i per a nosaltres tenen molta importància ja que l'IEC és el que a la SAC li agradaria ser de gran, una entitat que englobi els científics més prestigiosos de tots els àmbits. No aspirarem a tant, però sí que ens interessa tenir un contacte per nodrir-nos de

condemnants. Amb l'IBEC vam oferir un foment d'activitats... No volent estar a les seves propòsits no estem a Catalunya. Ells volen posar una seta aquí i així és el que no faran, però sí que continuem fent activitats amb nosaltres. Així està assolint en el convertit més ampli que vam signar.

El context econòmic ha comportat una disminució de les aportacions a la SACT. Com afecta això?

Sí, però no ens sorpren perquè quan hi havia boticament més recursos per a la cultura ja s'hi havia pogut. Ara ja sabem que s'hi ha posat però no hi ha una descompensació tant gran.

En aquest sentit no només demanem recursos al Govern i als comuns. Per a activitats comentes pots trobar altres fonts. Hem tingut l'ajut de bancs, que col·laboren en accions determinades. Ara, en aquest moment, però, la cultura no és una cosa tan urgent perquè els recursos que tenen els bancs els són més a accions socials. Però sí ens deixem un racó per a nosaltres, també està bé. Treballar més convenientment d'altres més següent en la persona. I són convenientment gratuïts.

1 en relació amb els socis, ¿ho veus més desenvolupat?

La SAC té més de 300 socis i la quota és de 22 euros. Vam fer una quota per a estudiant de 3 euros, una per als jubilats i a zero i una altra per a persones sense feina també a zero. Ajudem al màxim que les persones amb ganes de pertànyer a la SAC. Ho sentim bé. Treballar el premi Canigó que ens han donat aquest any a Prada és molt important. Sense els socis i les persones que ens han ajudat durant aquest 30 anys no hauríem fet res.

Si que trobem a faltar més gent jove.

Hi ha de tot. Els que ara són els puntals ja hi anem sempre. Potser no tindràn salut o tindran altres problemes però continuem amb ells. És una errada que hi hagués, ha florit i els fruits encara s'han de recollir. Per això pensam que el premi d'arç és el que hauria de continuar. Que pensam que no és un àmbit tan actiu i és un projecte interessant des del punt de vista personal, perquè raptem molt. Conecem persones molt interessades i reflexions sobre nosaltres en primera persona. I això no pot desaprofitar. Ja sabem que els joves tenen feina per estudiar, per treballar feina, quan tenen fills petits també és complicat. Però que no hi desaprofitem.

"Interessa fer pedagogia d'Andorra perquè als territoris de parla catalana encara és una gran desconeguda"

En aquesta tinenta arpa s'han acomplert els objectius que es va fixar la SACT?

Segur, però els objectius seguïen vigents. Perquè no pensarem que abastarem tant, i part de les accions que ja hem començat vam encetar també els papers de recerca històrica, que no canvien en la recerca sobre la història d'Andorra i l'entorn.

Per què és important que es mantingui la SAC de cara al futur?

La SAC hi és perquè la falta per al país. El dia en que l'últim lingua conveïment de tot ja no hi hauria. A més, a Andorra ens interessa fer pedagogia del que és Andorra perquè dels tres territoris de parla catalana encara és una gran desconeguda. Nosaltres ho volem saber ara a Prada. Per això era interessant tenir contactes, perquè ens coneguem més i millor. Cal de tant que publicacions que parlen de Andorra d'ara no n'hi ha tant. I quan més entrem i revolem els que vam fer sobre el tema d'ara arreu entrem una que la publicació no està tan desenvolupada, que aquell problema o bé encara continua o bé s'ha solucionat però encara queda per fer.

És el que ara les qüestions anades alguna les primeres necessitats a atendre, també és important que la recerca es mantingui en un context de crisi i per no tornar a anys enrere.

És clar, perquè el futur és el nostre i el que ara s'investiga. És el nostre futur i és interessant donar-hi visió perquè les persones que estan fent recerca i divulgació de la cimera puguem continuar en aquests projectes generals de la societat. Perquè la nostra societat evoluciona i hem de tenir situats no podem esperar que tot ens ho donin fer. Esperar, per aprendre a pensar amb rigor, tenir sentit crític i fer-hi les persones i entitats que tre-

buïen per aquest projecte comú, que és que la societat progressi.

Encara hi ha maneres per impulsar la recerca? No hi ha una xarxa de les persones que fan recerca. Descontem molt del que n'estem fent.

Com es podria solucionar? Això ho vam tractar en unes jornades i després es va crear el departament de Recerca. No hem la pretensió de pensar que en va fer perquè vam dir que seria fàcil però quan profunditzem i veiem que la falta... i que la SAC és una cosa per a les institucions.

Quina sensibilitat pel coneixement de la societat andorranesa? Quina falta posar a l'abast el coneixement perquè així com és quan les persones s'adonen que d'un tema que no dominen però en tenen una font per saber-ne més. No podem caure en el parany de pensar que no sabem tot d'un tema. Cos que sabem començarem a qüestionar i quan marxem del món la societat ha evolucionat. Tot canvia i hem d'estar al dia de les coses.

Notem que ara hi ha més interès? Quan la SAC es va crear era més desorganitzada i a cops d'arreu fent activitats s'ha anat consolidant més. Moltes vegades hi ha persones que ens plantegen temes que els trobem pel camí. La SAC està oberta als suggeriments i idees.

La sensibilitat de la societat per la recerca, ¿ha canviat en aquests últims anys? Depèn. La resposta als actes que organitzem després del tema, és sí, ho veiem que coincideix amb altres actes... Per això sempre hem organitzat els actes, perquè en què tragués i ho cedim a l'Ansa Nacional. Hi ha quedat 2.000 documents.

Quins projectes de futur heu en mente? Poder mantenir el que fem ja és bé. Continuar organitzant actes, mantenir les publicacions i la relació amb altres organitzacions. Volem mantenir els sis projectes que tenim, perquè són bons. Els que no han estat però bons o gens adaptats a l'evolució del país han anat calent pel seu pes.

Quant a les publicacions, ara les tenim en format digital i en format inquisit. En els primers hi consta el DOI, que assegura un bon posicionament en els cercadors i garanteix l'autoria de l'article. Els llibres que publiquem, els pensem atreure per

article amb el seu DOI i la web de l'Institut d'Estudis Catalans i de la Universitat d'Andorra. Això permet fer lligatges més curts dels llibres i plantar diversos llibres en un. El llibre dona una visió global. Per tant voldríem augmentar aquesta doble possibilitat i poder digitalitzar les publicacions que no tenim digitalitzades.

Hi ha prevista alguna altra acció extraordinària?

Al novembre portarem la vuitena trobada de joves científics de la Societat Catalana de Química, un congrés que es fa cada any. L'any passat també vam portar un congrés sobre educació, que inclou un àmbit sobre la història de l'educació a Andorra.

També hem portat congressos d'altres àmbits com la nomenclatura de paleontologia. Te això fa que pugui venir més gent a Andorra d'un àmbit científic concret. L'organització de congressos i jornades ens interessa perquè veiem de continuar interessats. Això ho voldrem mantenir.

Per a la SAC això no representa una despesa.

Sí. La despesa corre a càrrec dels organitzadors. Nosaltres els fem les gestions aquí. Responem la sol·licitud i la gestió de la logística, els ajudem en els contactes... És una ajuda mèdica. A nosaltres ens ajuda a donar l'aportació a la gent d'arreu d'Andorra. Però normalment són venudes que són interessants i veiem la gent portar-les aquí.

¿Cal també potenciar la cooperació amb entitats d'altres països? Quan vam crear les Trobades catalanes científiques ja va ser amb el sentit d'afegir banda i banda del Pirineu. El que passa és que no hi ha entitats com les nostres a la banda francesa. Així hi és comença a Península o Tolosa. Als projectes del costat no existim en un país que no té l'Institut d'Estudis de l'Alt Urgell que hi ha la Seu d'Urgell, a Palgordà hi ha l'Institut de Ciències Cerebrals, a la Ribagorça el d'Estudis Bibliogràfics, a la Carcer, a la Bisbal de l'Escala, els del Ripollès... La nostra pretensió era mar de mar a mar i banda i banda. I de moment no'n hem aplegat del.

També a Andorra fem part d'Agora Cultural. Volem continuar així vinculats i així som 21. Fem tres coses a l'any: el dia de Sant Jordi, celebrar el dia de la cultura i donar els premis Agorà. I la revista Agorà Cultural.

29/08/2013

Albert Boig Dos amics ahr recollint el premi Canigó a la Universitat Catalana d'Estiu: Àngels Mach, en representació de la Societat Andorrana de Ciències, i Josep Huguet.

El diari de la gent d'Andorra

8/08/2013

DIADA ANDORRANA

/// T. M.

La SAC rebrà el premi Canigó a l'UCE

La SAC rebrà el premi Canigó en el marc de la 45a edició de l'UCE, en què dedicarà la Diada andorrana a debatre la qüestió de la nacionalitat.

// Pág. 7

La SAC rebrà el premi Canigó en el marc de la 45a edició de l'UCE

La Societat Andorrana de Ciències (SAC) celebra aquest mes d'agost els 30 anys d'existència i en el marc de la 45a edició de la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) rebrà el premi Canigó en reconeixement d'aquesta trajectòria de divulgació científica. Aquest lliurament tindrà lloc el diumenge dia 18, de fet la mateixa jornada en què se celebra la 26a Diada andorrana a l'UCE.

Tal com destaca la presidenta de la SAC, Àngels Mach, és la primera vegada, des que se celebra aquesta diada, que la cita té lloc un diumenge, ja que en les 25 edicions anteriors s'ha celebrat sempre en dissabte. Aquest any la temàtica escollida és la nacionalitat andorrana i, com sempre, s'ha intentat que hi hagi representants de diferents àmbits perquè la visió que es pugui obtenir sigui tan àmplia com sigui possible.

Tal com va posar en relleu el vicepresident territorial de l'UCE a Andorra, Èric Jover, la temàtica escollida ha estat sempre "polèmica" i consideren que Prada de Conflent és el marc idoni perquè es faci aquest debat, no només per la "distància" amb Andorra sinó també perquè s'ajuntin moltes persones durant força hores i

Mach i Jover van presentar ahir la diada a l'UCE.

això pot beneficiar que el debat sigui més enriquidor. La temàtica s'abordarà des de diferents àmbits, ja sigui des de la vessant històrica, sociològica, política o de la comunicació.

Una mostra de l'interès que genera el tema, segons va afegir Jover, és que moltes persones han volgut participar en la jornada, ja sigui a través de ponències presencials o bé per escrit. Així, hi haurà tretze exposicions presencials i nou més d'escrites. "Es una temàtica que dona molt de joc",

va emfasitzar Jover.

El motiu pel qual la jornada tindrà lloc diumenge i no dissabte és perquè l'UCE s'ha encunat mig dia i s'inaugurarà dissabte a les dotze del migdia. Per tant, la SAC va considerar que era millor fer la diada el diumenge. La presència andorrana a l'UCE també es plasmarà amb la presència de Jaume Tomás en un campus de bàsquet i de Mach i Antoni Pol en altres propostes.

Redacció /Andorra la Vella
@mes_andorra

més! menys

Àngels Mach

La Societat Andorrana de Ciències rep el premi Canigó en el marc de la 26a Diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu.

Joandomènec Ros

La situació econòmica ha obligat a l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) a repensar el seu pla d'expansió i s'ajorna l'obertura d'una seu a Andorra.

Andorra Mediació
@MediadorAnd

Interessant jornada sobre la nacionalitat andorrana a l'UCE de Prada.

Ladislau Baró i Òscar Ribas volen fomentar la identitat andorrana

www.facebook.com/mesandorra
www.twitter.com/mes_andorra

La presidenta de la SAC, Àngels Mach, rep el premi Canigó en reconeixement de la tasca de la Societat Andorrana de Ciències en el transcurs de la 26a Diada andorrana a l'UCE. (Pàg. 3)

OPINIÓ

més

EDITORIAL

La 26a Diada Andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu va servir ahir per constatar novament la diversitat de posicionaments que hi ha amb relació a la qüestió de la nacionalitat i la divisió entre aquells que voldrien que es permetés la doble nacionalitat i que es rebaixessin els anys de residència necessaris per a l'obtenció del passaport, i els que aposten per fomentar la identitat andorrana i el sentiment de pertinença més que no pas per modificar l'actual legislació. És evident que la

qüestió de la nacionalitat s'haurà d'abordar més tard o més d'hora i que no es podrà continuar ajornant aquest debat argumentant que no és el moment oportú. La Diada Andorrana a Prada ha estat un bon exemple de l'interès que genera el tema de la nacionalitat i de com es pot debatre des de la discrepància però en la més absoluta normalitat. Cal felicitar la Societat Andorrana de Ciències per haver tornat a posar damunt la taula aquest debat.

Baró i Ribas aposten perquè es fomenti la identitat andorrana

// Forné defensa la reforma de la Constitució per permetre la doble nacionalitat

L'escap de Govern, Marc Forné, va afirmar ahir en la seva ponència escrita a la Diada andorrana de la 45a Universitat Catalana d'Estiu que s'hauria de reformar la Constitució en el tema de la nacionalitat, suprimint la prohibició de la doble nacionalitat. Es tractaria, segons Forné, de poder tenir la doble nacionalitat "sense fer trampes", amb la qual cosa "el cens electoral andorrà no perdria tot de gent que fa més de vint anys que viuen a Andorra i l'estimen".

Per la seva banda, la consellera socialdemòcrata Rosa Gili va recordar que el PS ja ha demanat en dues ocasions debat sobre la rebaixa dels anys de residència per accedir a la nacionalitat i va indicar que espera que la qüestió sobre la doble nacionalitat es pugui incloure en el programa del partit. "Estic convençuda que, tard o d'hora, la legalització de la doble nacionalitat serà una realitat a Andorra", va afegir Gili.

En canvi, el també escap de Govern, Oscar Ribas, va considerar que no s'hi ha prou de disposar d'un passaport sinó que hi ha d'haver uns sentiments de pertinença i sentir "una nacionalitat que englobi el sentiment i la identitat". Per a un petit estat limitat en territori i població com el nostre, és fonamental definir polítiques d'assimilació que puguin ser realment eficaces, va dir Ribas en la seva ponència. En termes similars es va expressar en el text remès a la UCE el president del grup parlamentari demòcrata, Ladislau Baró, i la consellera general Meritxell Mateu. En aquest cas consideren que amb l'homologació d'oportunitats laborals, econòmiques, etc. dels andorrans amb Europa es "desincorpora" de manera automàtica la doble nacionalitat. En canvi, s'inclinen per la integració i la naturalització de la població resident. "Hem de continuar en aquesta línia, la de la integració, amb l'objectiu d'anar apropant gradualment la població de fet i la de dret", afegien a la seva po-

Un moment de la 26a edició de la Diada andorrana a l'UCE.

// AGENCIES

nència Baró i Mateu.

La Diada andorrana a la UCE es va iniciar al matí amb les ponències de l'historiador i arxiver de l'Ajuntament de la Seu Lluís Obiols, la periodista Eva Arasp, el director del Centre de Recerca Sociològica d'Andorra (CRES) Joan Micó; i el polític i sociòleg Albert Gomà. Sobretot els dos darrers van centrar la seva aportació en la necessitat d'obrir un debat sobre la doble nacionalitat. Gomà va considerar que abordar aquest tema és prioritari per davant de reduir el nombre d'anys per obtenir el passaport, però ha reconegut que és de difícil solució. Per la seva part, Micó va destacar que la nacionalitat té un factor identitari però també d'utilitat. Precisament en temps de crisi, va dir, és quan aquest element utilitari agafa força i pel qual més persones decidiran demanar la nacionalitat andorrana. A més, com no existeix la doble nacionalitat els residents estan obligats a decidir i "no és fàcil per a la majoria", va assenyalar.

Gomà va considerar el debat sobre la doble nacionalitat un debat pendent "com molts altres", sobre el qual "probablement mai tindrem una resposta justa, duradora i clara", però cal iniciar

La consellera del PS Rosa Gili en un moment de la intervenció.

// AGENCIES

un procés per "donar veu a totes les persones", un debat del qual "estiguem menys pendents de la solució" i afrontem "en un procés just i més democràtic". I és que, segons el polític, és un debat que no s'afronta per la seva complexitat però que caldrà abordar amb aspectes com la integració d'Andorra a Europa i l'obertura econòmica.

El reconeixement de la nacionalitat va lligat, va dir, "amb el reconeixement dels andorrans a l'exterior i, per tant, no és tan sols una qüestió interna sinó que també depèn d'una negociació internacional; de quins drets tindrem els andorrans per treballar, per exportar serveis o per residir

a l'exterior", va exposar. Segons aquest reconeixement d'Andorra a l'exterior i sobretot a Europa, "podem permetre la doble nacionalitat", va dir Gomà. Amb tot, aquest debat, que es deixa aparcar perquè no té una solució fàcil, segons el polític, és més urgent que els anys per accedir a la nacionalitat.

Per la seva part, el director del CRES, Joan Micó, va recordar que el darrer observatori polític va mostrar com un 69% dels andorrans eren favorables a la doble nacionalitat. També valoraren de forma positiva reconèixer el dret a vot als residents a les eleccions comunals, però no en les eleccions generals. La percepció, va

dir Micó, és que aquest tema "va evolucionant" perquè només una minoria té accés als drets polítics.

Micó també va indicar que només el 30% d'aquells que fa més de vint anys que viuen a Andorra demanen la nacionalitat. El motiu, va exposar, és que hi ha una part identitària però també una funció d'utilitat a l'hora d'aconseguir feina o millorar la situació ocupacional. Aquest darrer, va afegir, esdevé secundari quan una persona ja fa vint anys que és al país. Tot i això, amb la crisi han augmentat les peticions per accedir a la nacionalitat andorrana, precisament per buscar més seguretat i oportunitats en l'ambit laboral. A més, el fet de no reconèixer la doble nacionalitat obliga les persones nascudes fora a escollir i "no resulta fàcil per a la majoria", va dir el responsable del CRES.

SATISFACIÓ I PREMI

En finalitzar la jornada, el vice-secretari de la UCE, Àngel Jover, va celebrar el debat establert en el marc de la Diada andorrana en relació amb aspectes com la reducció dels anys de residència o la doble nacionalitat. Jover va reconèixer que l'entitat va triar els ponents amb diferents punts de vista per potenciar precisament aquest diàleg i va desitjar que es traslladés també a la classe política. "És molt important fer arribar els arguments i que en facin el millor ús", va afirmar Jover, molt satisfet amb el desenvolupament de la jornada.

D'altra banda, la primera part de la jornada del matí va acabar amb el lliurament del premi Canigó a la Societat Andorrana de Ciències, pel seu compromís amb la recerca i entendre que hi ha un vincle entre les ciències i la cultura, com va expressar el nou president de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC), Joandomènec Ros. El guardó és un reconeixement a la tasca de la SAC al llarg de trenta anys.

Redacció/Agències // Andorra la Vella
dlnes_andorra

diariandorra.ad

Està d'acord que els andorrans puguin tenir doble nacionalitat?

100%

78% Sí

22% No

1106

Resposta: Sí: 864 de 1016 (84.9%)

Resposta: No: 152 de 1016 (15.1%)

LE FORUM.ad

http://forum.ad/UCED07/la-26a-diada-andorrana-de-la-uce-permetra-tractar-la-nacionalitat-des-de-la-distancia

Forum.ad

La 26a Diada Andorrana de la UCE permetrà tractar la nacionalitat 'des de la distància'

16 Jul 11:52

La Societat Andorrana de Ciències (SAC) ha presentat aquesta tarda el programa per a la 26ª Diada Andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu. Tal com ja es va anunciar, la jornada acadèmica al tema de la nacionalitat andorrana com a debat a tractar des de diferents punts de vista. Serà tant un enquadrament des de la seva vessant històrica fins arribar al actual. La presidenta de la SAC, Àngels Mach, i el vicepresident territorial de la UCE a Andorra, Eric Jover, han explicat que la temàtica de la doble nacionalitat és una qüestió actual que es pot tractar en certa distància en el marc de la UCE. Jover ha indicat que es tractarà la doble nacionalitat fins a quin punt pot ser incoherent, en què pot provocar, i perquè hi ha qui la pot desmentir i ho ha fa. Durant la jornada, que tindrà lloc el 18 d'agost, la SAC rebirà el premi Carngó que li ha estat atorgat.

El diumenge 18 d'agost tindrà lloc la 26a Diada Andorrana a la 43a Universitat Catalana d'Estiu, per primera vegada en diumenge antic de diazable. S'organitzaran diferents activitats i cursos en Andorra hi farà alguna excepció, com per exemple la realització d'un campus de bàsquet, on hi participaran l'entrenador de la Federació Andorrana de Bàsquet, Jaume Ferrà, o hi participaran a l'acte del cantament de merges i ballades de la llengua catalana, en serà present la presidenta de la SAC, Àngels Mach.

En aquest ocasió el tema central de la Diada Andorrana serà la nacionalitat, ja que tal com ha apuntat Jover, se solen tenir termes polèmics. Així, considera que la Universitat Catalana d'Estiu és un espai ideal per debatre sobre la nacionalitat perquè dona una "certa distància" que no hi hauria si es debatés a Andorra. El vicepresident per les relacions de la UCE amb Andorra, Eric Jover, creu que apuntar diverses formes diferents poetics de Catalunya de interès.

El tema es tractarà des dels diferents àmbits i perspectives que pogun tenir els participants, ja que hi haurà una gran diversitat d'opinions aportades per professionals de la comunicació, història, pedagogia, etc. També representaran de diferents opinions polítiques del país optant sobre la nacionalitat andorrana i com creuen que ha d'evolucionar.

Jover ha explicat que sobre la nacionalitat andorrana es pot començar a parlar des de la seva vessant més històrica fins a com sociològicament es veu en l'actualitat, tenint en compte les dificultats que comporta i les realitats que hi ha. També ha indicat que la temàtica de la doble nacionalitat té un tema a tractar i creu que és important implicar els mitjans de comunicació per saber com s'enfoca i quines són les seves perspectives.

http://forum.ad/2013/08/07/la-26a-diada-andorrana-de-la-uce-permetra-tractar-la-naci... 08/08/2013

La polèmica de la nacionalitat ha estat un tema molt ben rebut i per aquest motiu en aquesta ocasió es compta amb un important nombre de ponents que han volgut participar, en especialment a par el veient, en la jornada andorrana. En aquesta ocasió es comptarà amb un total de 13 ponents presentats i el més notable.

Durant la diada, la UCE aprofitarà per atorgar el premi Carngó a la SAC com a reconeixement dels 30 anys de lluita per desenvolupar la cultura.

Agència de Notícies Andorrana

ANA

Agència de Notícies Andorrana

Activitat amb a Àngels Mach

Publicat: 17 Jul 2013 a les 11:52

17 Jul 2013 Divendres 11:52 (pàg. 1 de 3)

Cerca de

1

Canvia de

Canvia de

Detall Notícia

Titul: AV - La 26a Diada Andorrana de la UCE permetrà tractar la nacionalitat 'des de la distància'

Resum: Andorra la Vella. La Societat Andorrana de Ciències (SAC) ha presentat aquesta tarda el programa per a la 26ª Diada Andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu. Tal com ja es va anunciar, la jornada acadèmica al tema de la nacionalitat andorrana com a debat a tractar des de diferents punts de vista. Serà tant un enquadrament des de la seva vessant històrica fins arribar al actual. La presidenta de la SAC, Àngels Mach, i el vicepresident territorial de la UCE a Andorra, Eric Jover, han explicat que la temàtica de la doble nacionalitat és una qüestió actual que es pot tractar en certa distància en el marc de la UCE. Jover ha indicat que es tractarà la doble nacionalitat fins a quin punt pot ser incoherent, en què pot provocar, i perquè hi ha qui la pot desmentir i ho ha fa. Durant la jornada, que tindrà lloc el 18 d'agost, que tindrà lloc el 18 d'agost, la SAC rebirà el premi Carngó que li ha estat atorgat.

Tipus:

Data de publicació: 17 Jul 2013, 11:52
Resum: Societat Catalana
Tema: Nacionalitat, Doble Nacionalitat
Països: ANA, CA

Tipus: AV
El vicepresident territorial de la Universitat Catalana d'Estiu per Andorra, Eric Jover, i la presidenta de la SAC, Àngels Mach, durant la presentació de la 26a diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu, aquest divendres a Andorra.

Tipus: AV
El vicepresident territorial de la Universitat Catalana d'Estiu per Andorra, Eric Jover, i la presidenta de la SAC, Àngels Mach, durant la presentació de la 26a diada andorrana a la Universitat Catalana d'Estiu, aquest divendres a Andorra.

http://www.ana.ad/ca/professional/news/view/ref/38160

07/08/2013

—La segona època dels Congressos (1976-2013) i els doctores Josep Alina i Oriol Casassas per RICARD GUERRERO i MERCE PUQUERAS (Fundació Alina i Bofill) de 10 a 11

—Present i futur dels Congressos Catalans de Ciències de la Vida per JOSEP GLOBET i LLUÍS TORT (Societat Catalana de Biologia) d'11 a 12

—Als cent anys del Primer Congrés de Mèdics i Biòlegs en Llengua Catalana: passar, present i futur amb CARLES CONSTANTE (director general de Planificació i Recerca en Salut, GISC), MIGUEL VILARDELL (president del Col·legi Oficial de Mèdics de Barcelona) i JOANDOMÈNEC ROS (president efecte de l'Institut d'Estudis Catalans) a les 12

—La dècada prodigiosa (1970-1980): del Manifest de Prada a la recuperació dels Congressos: taula rodona amb RICARD GUERRERO (Fundació Alina i Bofill), com a moderador

CIÈNCIES DE LA SALUT

—La gènesi i conseqüències del Manifest de Prada (1973) per JOSEP M. CAMARASA (Fundació Cal Faut)

—La dècada de consolidació de la Societat Catalana de Biologia per LLUÍS TORT (Societat Catalana de Biologia)

—La recuperació de la revista Clínica per MONTSERRAT VALLMANTANA (Societat Catalana de Biologia)

—La incorporació de la biociència en català a la UAB-Bellaterra per CARME CHICA (revista Internacional Neurobiologia)

—Els Congressos, vistes des d'Andorra per ÀNGELS MACH (Societat Andorrana de Ciència)

—Els Congressos, vistes des de l'Alguer per ANTON TORRE (Ibra Catalana d'Alguer i Institut d'Estudis Catalans) de 3 a 4

dia 19
«Els Congressos de Mèdics i Biòlegs en Llengua Catalana»
—La primera època dels Congressos (1913-1976)
per JOSEP M. CAMARASA (Fundació Cal Faut)
de 9 a 10

JORNADES

XXVI JORNADA ANDORRANA

La nacionalitat andorranesa
Ho organitza: Societat Andorrana de Ciències
dia 18 d'agost

L'evolució històrica del concepte de nacionalitat a Andorra contrastat amb l'evolució del concepte de nacionalitat a nivell internacional, dels grans i dels petits estats. Aquestes evolucions són compatibles amb la globalització actual i futura? El marc legal vigent satisfà les necessitats dels ciutadans andorrans i del propi país per a progressar? La nacionalitat com a identitat és suficient per a moure'ns pel món? La ciutadania, la plurinacionalitat, la integració, l'obertura econòmica, la competitivitat o la multiculturalitat són compatibles amb el concepte actual de nacionalitat?

Mati (de 2 i 4 de 10 a 2 i 4 d'11)

—Presentació, per ERIC JOVER i COMAS (vicecanceller per les relacions de l'UCE amb Andorra)

—1. La lenta consolidació de la nacionalitat andorranesa. Els d'Arny-Pandollot alcaldes de la Seu d'Urgel, per CLIMENT MIRÓ i TUSSET (licenciat en humanitats i màster en estudis històrics)

—2. Batlles de la Seu i veguers d'Andorra. Una particularitat jurídica. per a tenir en compte, per LLUÍS ORIOLES i PERE ARNAL (historador i ambler de l'Ajuntament de la Seu d'Urgel)

—Salutació del president de l'equip rector de la XLV UCE, per JORDI SALES i CODERCH

—3. Nacionalitat, identitat i integració, per EVA ARASA i ALTAMIRA (genetista i licenciada en història)

—4. L'opinió pública davant la nacionalitat, per JOAN MICO i IBARRÉZ (sociòleg i director del Centre de Recerca Sociològica d'Andorra, CRES)

—5. El dilema de la ciutadania: entre la solidaritat universal i la cohesió social, per ALBERT GOMÀ i SALA (polític i sociòleg)

PONÈNCIES NO PRESENCIALS I APORTACIONS ESCRITES

—1. Pascual Madoz, un dels primers ciutadans d'honor d'Andorra, per ENRIC PALMITIANA i RIBÓ (empresari i ciutadà honorari d'Alemanya a Andorra)

—2. Anàlisi de la motivació per a l'adquisició de la nacionalitat andorranesa, per EVA PALACIOS i ALBACAR (licenciada en bioquímica i directora d'Interior del Govern d'Andorra)

—3. La nacionalitat andorranesa honorífica, per PERE CAVERO i MARIÓ (historador i ensenyant d'Alemanya a Andorra)

—4. L'accés a la nacionalitat andorranesa: mites i realitat, per LAURENÇ BARDI SOLÀ (conseller general i cap del Grup Parlamentari Democràtic)

—5. La nacionalitat andorranesa avui, per MARC FORNÉ i MOLNÉ (advocat i escap de Govern d'Andorra)

—6. L'accés a la nacionalitat andorranesa: mites i realitat, per LAURENÇ BARDI SOLÀ (conseller general i cap del Grup Parlamentari Democràtic)

—7. La nacionalitat andorranesa avui, per MARC FORNÉ i MOLNÉ (advocat i escap de Govern d'Andorra)

A les 12 del migdia
ACTE COMEMORATIU AL GRANJA: Lliurament del premi Canigó
Dinar

48 REU UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU

Tarda (de 2 i 4 de 4 a les 7)

—6. Per què em considero andorranesa, per FABIOLA SOFIA MASEGOSA GARD (licenciada en Biologia espanyola i professora)

—7. La nacionalitat andorranesa vista a distància, per FRANCESC FUGUET i MOLNÉ (licenciat en història i professor de l'Escola Andorrana)

—8. La doble nacionalitat des del punt de vista dels emprenedors i l'obertura econòmica, per RAMON TENA i PERA (licenciat en ciències polítiques i de l'administració i empresari emprenedor medidor)

—9. La nacionalitat com a dreu, per JÚLIA MARTÍNEZ ALLESCAS, BERMEO (metge i directora mèdica del Centre de Medicina General i Medicina Estètica i de l'Envel·liment)

Pausa

—10. La nacionalitat dins l'ensenyament superior, per ALAN WARD i KROECK (enginyer en informàtica i professor de l'Escola Andorrana)

—11. Nacionalitat, pèrdua d'identitat i poder públic, per ALBERT ROIG i LOSCERTALES (director de l'Agència de Notícies Andorrana, ANA)

—12. L'adquisició de la nacionalitat andorranesa per residència,

per RAMON VIÑAS i FABRE (doctor en dret i catedràtic de dret internacional privat de la Universitat de Barcelona)

—13. Nacionalitat i ciutadania, per ROSA GILI i CASALS (ensenyant, consellera general del Partit Socialdemocràtic i secretària de la Sindicatura)

—Debat
—Moderat, per ÀNGELS MACH i BUCH (presidenta de la SAC)

PONÈNCIES NO PRESENCIALS I APORTACIONS ESCRITES

—6. La doble nacionalitat de fet, present i futur, per JOAN MIQUEL RASCAGNERES i LLAGOSTERA (ajudant i medidor de la Universitat d'Andorra)

—7. El tractament de la nacionalitat en els mitjans de comunicació, per MARC SEGALÉS i DALMAU (director dels diaris gratuïts Bonda i Més Andorra)

—8. Estat i nacionalitat, per FRANCESC ROBERT i RIBES (licenciat en periodisme i director general de Ràdio Televisió d'Andorra RTVA)

—9. La nacionalitat com a sentiment de pertinença a la nació, per ÒSCAR RIBAS i REG (empresari i escap de Govern d'Andorra)

CURSOS DE FORMACIÓ CULTURAL

INICIACIÓ ALS PAÏSOS CATALANS «LA TRANSICIÓ NACIONAL DEL PRINCIPAT DE CATALUNYA I LA PERCEPCIÓ DES DELS ALTRES TERRITORIS»

Coordina: JOAQUIM MONTELLÓS del 17 al 22

De l'any 2009 al 2011 es duurien a terme diverses onades de consultes d'àmbit municipal no vinculants sobre la percepció de Catalunya, amb una gran implicació ciutadana. A continuació es creà l'Assemblea Nacional de Catalunya amb la voluntat de recuperar la independència de Catalunya, amb una gran capacitat de mobilització (l'Onze de Setembre del 2012 i la cadena humana Via Catalana cap a la independència aquesta proxima Diada). Des del Govern de la Generalitat de Catalunya s'ha creat el Consell Assessor de la Transició Nacional amb l'objectiu d'assessorar-lo en el procés de transició

nacional i la convocatòria del referèndum d'autodeterminació de Catalunya. Des del punt de vista del Principat de Catalunya, la força de la "transició nacional" és evident, tant popularment com institucional, tot i les dificultats. Ara bé, des de la perspectiva dels Països Catalans, aquest procés pot tenir efectes positius, però també comporta lectures negatives que determinats sectors socials s'encarreguen de fer. Aquest curs mirarà de donar-ne una visió des de cada territori. El cas específic de Catalunya Nord ja queda cobert pel seminari d'investigació de la Universitat de Perpinyà L'autodeterminació de Catalunya. Visió des de l'Estat francès, a càrrec de JOAN BECAT.

Andorra
per ANTONI POL
dia 17, de 2 i 4 d'11 a les 12

Iles Balears
per BERNAT JOAN
dia 18, de 2 i 4 d'11 a les 12

França de Ponent
per MARTA CANALES
dia 19, de 2 i 4 d'11 a les 12

L'Alguer
per CARLES SECH
dia 20, de 2 i 4 d'11 a les 12

Catalunya: la transició nacional i la relació amb els altres territoris
per URIEL BERRIAN
dia 21, de 2 i 4 d'11 a les 12

País Valencià
per VICENT ROMANOS
dia 22, de 2 i 4 d'11 a les 12

48 REU UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU

El Premi Canigó atorgat a Christian Bourquin

Cada any, la Universitat Catalana d'Estiu atorga el premi Canigó a una personalitat o a una entitat que s'ha compromès a favor del Català. Al llarg dels darrers anys, fou atribuït a d'antics Presidents de la Generalitat de Catalunya com Jordi Pujol o Pasqual Maragall, o bé a entitats com Omnium Cultural o la Societat Andorrana de Ciències. El dissabte 16 de novembre, el premi 2013 fou atorgat a Christian Bourquin, la Universitat Catalana d'Estiu volia reconèixer el seu compromís dins la concepció de « Canigó grand site » i per l'ajuda dins el projecte europeu per la creació de la futura residència de Vall Roc de Prada.

L'entrega del premi tingué lloc a

Lors de la remise du Prix Canigó, Christian Bourquin entouré de Joandomènec Ros (à gauche) et Jordi Sales.

l'Institut d'Estudis Catalans de la Universitat de Perpinyà, en el qual l'antic President del Consell General s'havia implicat i al qual segueix donant suport.

Foren presents a l'acte Christian Bourquin, Hermeline Malherbe, Presidenta del Consell General, Joandomènec Ros, President de l'Institut d'Estudis Catalans, Jordi

Sales, President de la Universitat Catalana d'Estiu, Joan Becat, representant de l'Institut d'Estudis Catalans, Marcel Soussie i Paulette Dumont. ■

Le Prix Canigó décerné à Christian Bourquin

Tous les ans, l'Université catalane d'été remet le Prix Canigó à une personnalité ou à une association ayant œuvré pour le catalan. Au cours des dernières années il a été remis à d'anciens présidents de la Generalitat de Catalunya tel que Pasqual Maragall ainsi

qu'à des entités comme Omnium Cultural ou la Société andorrane de sciences.

Samedi 16 novembre, le prix 2013 a été décerné à Christian Bourquin, l'Université catalane d'été voulant ainsi reconnaître son engagement politique et personnel dans la conception

de « Canigó grand site » et pour son aide à la création de la future résidence à Prades du château de Vall Roc.

La remise du prix a eu lieu à l'Institut d'études catalanes de l'Université de Perpignan, pour lequel l'ancien Président du Conseil général avait également œuvré, et à qui il continue d'apporter son soutien.

Cette remise de prix s'est déroulée en présence de Christian Bourquin, Hermeline Malherbe, Présidente du Conseil général des Pyrénées-Orientales, Joandomènec Ros, Président de l'Institut d'études catalanes, Jordi Sales, Président de l'Université catalane d'été, Joan Becat, représentant de l'Institut d'études catalanes, Marcel Soussie et Paulette Dumont. ■

Le Prix Canigó est remis chaque année à une personnalité ou à une association ayant œuvré pour le catalan.

Universitat Catalana d'Estiu

Blas José Lechuga de la Hoz

Del 16 al 23 d'agost he participat a la Universitat Catalana d'Estiu (UCE), XLIV edició, gràcies a la beca de la Societat Andorrana de Ciències. La UCE té lloc al petit poble francès de Prada, a la regió del Rosselló (Catalunya Nord).

Prada de Conflent és un poble petit als Pirineus, a més de ser la seu de la UCE també és a prop del Canigó (una muntanya que té un significat simbòlic per al poble català, i on s'omèn la flama del Canigó cada any en la nit anterior a la nit de Sant Joan) i és el lloc on va morir el gramàtic Pompeu Fabra.

La UCE no és com altres cursos d'idiomes, de fet, la major part dels cursos que es dicten no són cursos d'aprenentatge de l'idioma: també gairebé tots els participants són parlants nadius del català de diferents parts dels Països Catalans.

Cada dia hi va haver cursos de català al matí, durant 2 hores, van ser interessants, el nivell era mitjà, la majoria dels estudiants eren de la regió del Rosselló i em va semblar interessant com encara que sabien parlar català, no podien escriure. També hi havia cursos de conversa i gramàtica tots els dies. Encara que mai no vaig assistir a aquests altres seminaris.

La major part del dia, però, hi havia cursos, conferències i tallers sobre temes relacionats amb la cultura, la política i l'economia dels Països Catalans. Normalment aquests es dictaven des del matí fins al voltant de les 17 cada dia. Per a mi els més interessants van ser els tallers sobre els vins dels Països Catalans, on hi havia degustacions dels vins i històries sobre la producció del vi.

UCE 2013

Memòria

Oleski Kukla
Praga, octubre de 2013

Bienvenidos,

En les següents línies voldria fer-vos partícips dels meus records a la UCE de Prada de Conflent. No és fàcil descriure objectivament tot el que hi va passar durant la setmana que va durar l'experiència.

El curs de llengua catalana fou una sorpresa absoluta, ja que sols feia mitjà any que estudiava català a Praga. La forma com va transcorrer fou una novetat, una experiència totalment nova. I he de dir que, malauradament, una mica frustrant de la UCE (és clar que la UCE va dirigida, en general, a persones que ja es troben immerses dins la cultura catalanoparlant).

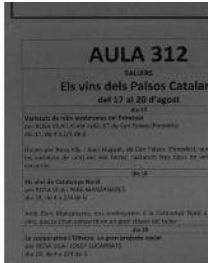
El curs de primer dia a Catalunya vaig començar a aprofitar els fruits de l'ensenyament del català que havia rebut a Praga. Inmediatament després del nostre aturament a l'aeroport del Priz a Barcelona em vaig trobar en un lloc en el qual havia d'usar el català, i la qual cosa, després de dos mesos de vacances estancades, no m'era gens fàcil. Però de cap altra manera no podia ser. Així doncs, al cap de dos dies de l'inici del curs em va venir al cap tot allò que ja em havia ensenyat el nostre professor Andreu. En aquell sentit, la UCE fou un mitjà fantàstic per aplicar el que havia après a Praga.

Segons el meu plaer, la UCE estava organitzada de manera perfectament humanitària. Allà que participava de tots els cursos culturals també podia conèixer més gent de tots els racons dels Països de Llengua Catalana, establir-me amb relacions amistoses i aconseguir contactes interessants. A tots moments, independentment de qualsevol factor de naixement, raga, sexe, origen, religió, opinió o qualsevol altra condició personal o social, era una un sol fet: el català.

Les excursions a les tres dels voltants i les actuacions del vespre es convertien en una inimitable experiència, la qual em restarà per sempre a la memòria. Que hi pogués haver de tallar que passés els vespes a la Catalunya Nord amb una mica de vi i local a dinar i cos, en companyia de belles noies?

Per que hi a les conferències, totes foren molt informatives i científiques; de totes elles, una, en particular, em va atroure l'atenció: "Una dictat de família a Catalunya. Separacions i divorcis: anàlisi plurilingüística" (no podia explicar-ne la rai, perquè, he de dir que, personalment, amb aquest tema no he estat, almenys per ara, gaire feliç; malauradament, el meu objectiu no és escriure cap llibre, sinó sols descobrir i relacionar alguns dels meus records en aquesta oportunitat a la Catalunya Nord, i per això mateix, he de ser sucint).

En conclusió, voldria fer avinent el meu agrament a totes les persones i entitats que fan possible que la UCE sigui real, i a més a més, al Govern d'Andorra (SAC) i al Lectorat de català de Praga per haver-me donat aquesta oportunitat de participar-hi.

També em van agradar les xerrades sobre la cultura dels països de llengua catalana, cada dia es van enfocar en una regió diferent (Andorra, València, el Rosselló i l'Aiguier). En general, aquestes xerrades s'enfocaven en les relacions d'aquestes regions amb un hipotètic estat català independent.

Un aspecte que em va agradar molt de l'estada, van ser la xerrades sobre els territoris de parla catalana més petits, com l'Aiguier i Andorra. Hi va haver 2 dies dedicats a aquests 2 territoris. Un sobre la nacionalitat andorrana i l'altre sobre la cultura de l'Aiguier.

L'experiència de la UCE va ser molt bona, ja que em va permetre conèixer moltes persones de parla catalana i estar en contacte amb les seves formes de pensar sobre el procés polític a Catalunya i altres territoris catalans. Encara que els cursos didàctics no ocupaven gran part del temps, crec que assistir a les diferents conferències i la convivència amb els catalans em va ajudar a millorar el meu nivell català.

Vull fer avinent el meu agrament més sincer al Govern d'Andorra i a la Societat Andorrana de Ciències per haver-me donat l'oportunitat de participar-hi.

Butlletí el SAC núm. 167

UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU 2013: Becaris

UCE 2013, Memòria

Bienvenidos,

En les següents línies voldria fer-vos partícips dels meus records de l'UCE de Prada de Conflent. No és fàcil descriure objectivament tot el que hi va passar durant la setmana que va durar l'experiència. El curs de llengua catalana fou una sorpresa absoluta, ja que sols feia mitjà any que estudiava català a Praga. La forma com va transcorrer fou una novetat, una experiència totalment nova. I he de dir que, malauradament, una mica frustrant de l'UCE (és clar que la UCE va dirigida, en general, a persones que ja es troben immerses dins la cultura catalanoparlant).

Ja em meu primer dia a Catalunya vaig començar a aprofitar els fruits de l'ensenyament del català que havia rebut a Praga. Inmediatament després del nostre aturament a l'aeroport del Priz a Barcelona em vaig trobar en un lloc en el qual havia d'usar el català, i la qual cosa, després de dos mesos de vacances estancades, no m'era gens fàcil. Però de cap altra manera no podia ser. Així doncs, al cap de dos dies de l'inici del curs em va venir al cap tot allò que ja em havia ensenyat el nostre professor Andreu. En aquell sentit, la UCE fou un mitjà fantàstic per aplicar el que havia après a Praga.

A part d'això, la UCE estava organitzada de manera perfectament humanitària. Allà que participava de tots els cursos culturals, també podia conèixer gent nova de tots els racons dels Països de Llengua Catalana, establir-me amb relacions amistoses i aconseguir contactes interessants. A tots moments, independentment de qualsevol factor de naixement, raga, sexe, origen, religió, opinió o qualsevol altra condició personal o social, era una un sol fet: el català. Les excursions a les tres dels voltants i les actuacions del vespre es convertien en una inimitable experiència que romandrà per sempre en la meua memòria. Que hi pogués haver de tallar que passés els vespes a la Catalunya Nord amb una mica de vi i local a dinar i cos, en companyia de belles noies?

Per que hi a les conferències, totes foren molt informatives i científiques; de totes elles, una, en particular, em va atroure l'atenció: "Una dictat de família a Catalunya. Separacions i divorcis: anàlisi plurilingüística" (no podia explicar-ne la rai perquè he de dir que, personalment, amb aquest tema no he estat, almenys per ara, gaire feliç; malauradament, el meu objectiu no és escriure cap llibre, sinó sols descobrir i relacionar alguns dels meus records d'aquesta experiència a la Catalunya Nord, i per això mateix, he de ser sucint).

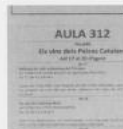
En conclusió, voldria fer avinent el meu agrament a totes les persones i entitats que fan possible que la UCE sigui real, i a més a més, al Govern d'Andorra, i al SAC, i al Lectorat de català de Praga per haver-me donat aquesta oportunitat de participar-hi.

Oleski Kukla

Universitat Catalana d'Estiu

Del 16 al 23 d'agost he participat a la Universitat Catalana d'Estiu (UCE), XLIV edició, gràcies a la beca de la Societat Andorrana de Ciències. La UCE té lloc al petit poble francès de Prada, a la regió del Rosselló (Catalunya Nord).

Prada de Conflent és un poble petit als Pirineus, a més de ser la seu de la UCE també és a prop del Canigó (una muntanya que té un significat simbòlic per al poble català, i on s'omèn la flama del Canigó cada any la nit anterior a la nit de Sant Joan) i és el lloc on va morir el gramàtic Pompeu Fabra.

el SAC - núm. 167 - novembre 2013

